Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

Mừng ngày kỷ niệm Sinh-nhật Ngô Tổng-Thống toàn dân noi gương hy sinh và Đạo đức của Người.

★ Quốc Hội : Bế mạc khóa thường lệ. ★ Chiến sự : 2 cuộc hành quân lớn, phá của địch 200 nhà, thu 47 trâu bò, 22 tấn thóc.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 9
Năm thứ 10 — Số 2.415
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ TƯ 2-1-1963
7 tháng Mười Hai (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6
Tổng-Thư-Ký Tòa-Soạn : TỪ-CHUNG
Toà-Soạn và Trị-Sự 86 đường Lê-Lai — Saigon

ĐÔ-THÀNH

Mua số báo này quý bạn nhớ hỏi phụ bản kết quả xổ số Kiến-Thiết

NGÀY XUÂN KHÔNG THỂ THIẾU
PHỤ TRANG NGÔN LUẬN
BÉ NGÔN BÉ LUẬN
TẾT Quý-Mão
dầy 16 trang đều in màu
• 4 cuộc chơi vui hữu ích
• Bảng tử vi trọn năm
• Đoán mộng ngày Xuân
• Đủ mọi chuyện lạ về Mèo
• 6 truyện bằng tranh cỡ lớn trọn trang và 1 bản nhạc Xuân.
Chỉ bán 3 đồng
Phát hành ngày 24 tháng Chạp (19-1-1963)

Bạn đọc miền Trung nhớ đọc kết quả Xổ Số đồng lần thứ hai trong số báo ra ngày mai

TIN LAO ĐỘNG

186 XÍCH LÔ BÍT CỬA HÃNG ĐÒI TRẢ GIẤY CĂN CƯỚC

SAIGON. — Trưa 31-12, trên một trăm công nhân xích lô đạp đã đem xe bít cửa hãng Hồng Quang, đòi chủ nhân phải trả lại cho họ giấy căn cước mà chủ đã giữ để làm tin khi cho thuê xe.

Nhà chức trách hay tin đã tới nơi can thiệp buộc chủ hãng phải trả lại căn cước như lời yêu sách của công nhân.

Kết quả chủ nhân hứa «ngày trong ngày 1-1-63 sẽ trả». 186 công nhân đã giải tán khỏi cửa hãng Hồng Quang. (N.G)

GÁC LẠI

Vì nhiều bài vở cần đăng gấp, hai bài "Nước Đức ngày nay" và «Bịp» phải tạm gác một kỳ. Xin trân trọng cáo lỗi cùng quý bạn đọc.

Nga công khai xác nhận âm mưu xâm lược mới :

Chiến thuật sống chung hòa bình

giúp Cộng-Sản chiếm chính-quyền một cách hòa bình

• Pháp đe dọa : Katanga sẽ trở nên trầm trọng

BA LÊ. — Báo "Các vấn đề hòa bình và xã hội", cơ quan liên lạc của các đảng Cộng Sản, xuất bản ở Tiệp Khắc, vừa đăng một bài của Boris Ponomarev, thư ký Ủy Ban Trung Ương Cộng Sản Nga, viết về sự « sống chung hòa bình ». Ponomarev viết rằng « sự sống chung hòa bình là điều kiện thành công của cách mạng thế giới ». Ponomarev viết « sự sống chung hòa bình không những không kìm hãm đấu tranh giai cấp và các phong trào giải phóng quốc gia mà còn có thể giúp chiếm chính quyền bằng phương tiện hòa bình, ấy là chưa kể còn có thể trông cậy vào các lực lượng không hòa bình, nếu tình thế bắt buộc và nếu dung hợp được các điều kiện thiết yếu".

Ponomarev cũng kín đáo chỉ trích thái độ ương ngạnh của Trung Cộng.

Tình hình Công Gô

SALISBURY. — Tschombé, tổng thống Katanga ly khai vẫn còn ở lại Nam Rhodesie và vẫn dọa phá hủy mọi hầm mỏ để tiếp tục du kích chiến chống quân đội L.H.Q.

Theo tin Pháp thì tình hình quân sự ở Katanga có thể trở nên trầm trọng vì cho rằng LHQ mở cuộc hành quân quá sớm, trong khi phải bộ quân sự Mỹ chưa trù tính xong nhu cầu võ khí của LHQ.

Nga sẽ có 265 tàu ngầm N.T.

HOA THỊNH ĐỐN. — Phó đô đốc Mỹ John Thach, trưởng ban chuyên môn chống tiềm thủy đĩnh tuyên bố rằng Nga sẽ có một hạm đội gồm 265 tàu ngầm nguyên tử và sẽ có thể bắn hỏa tiễn nguyên tử từ các tàu ngầm đó. Tuy vậy hiện nay Mỹ vẫn trội hơn Nga. Nga đang có chế tạo 10 chiếc.

ĐẠI-HỘI ĐIỀN-KINH VÀ BƠI LỘI TOÀN QUỐC

Chiều thứ hai, Đại Hội Điền Kinh và Bơi Lội Toàn Quốc đã khai mạc tại sân Cộng Hòa dưới quyền chủ tọa của ông Bộ Trưởng Công Dân Vụ. Kết quả đầu tiên, cuộc chạy đua tiếp sức 400th. (từ trái sang phải) : cô Âu dương Niệm Tổ (học sinh) hạng nhì, cô Phạm thị Minh Nguyệt (Đô thành) nhất và Nguyễn mai Hoa (Phong Dinh) giải ba.

Đang đưa đám ma BỊ V.C. BẮT DẪN ĐI

DƯƠNG-ĐÔNG. — Sáng 29-12, tại ấp Ba Keo, cách thị xã Dương Đông (Phú Quốc) 2 cây số, ba nông dân đang đi đưa đám ma bỗng bị một toán Việt cộng võ trang bắt dẫn đi mất tích.

Ba nạn nhân tên là Diệp thị Xiêm 41 tuổi, Diệp thị Chinh 17 tuổi, là vợ ông con gái ông chủ và ô. Lê Cân 40t, ủy ân viên của đoàn bát âm.

Cả ấp đều phẫn nộ về hành động kỳ quái này. Bởi vì trong số nạn nhân ngoài 2 người đàn bà chỉ còn một người cám hiền lành nghèo khổ.

TIN CHIẾN-SỰ

HAI CUỘC HÀNH-QUÂN LỚN phá hủy của địch gần 200 căn trại

tịch thu 47 trâu bò và 22 tấn thóc

PHÚ YÊN. — Cuộc hành quân Hải Yến 44 vẫn tiếp diễn ở phía Nam Qui Nhơn, thỉnh thoảng mới chạm súng với địch. Ta : 1 bị thương. Địch : 4 chết, 2 bị bắt. Ta tiêu hủy hoặc tịch thu : 57 căn trại, nhiều hầm chông, 17 tấn thóc, 5 bò, 25 trâu, một số lựu đạn và lưới lê.

HUẾ. — Đêm 30-12, một trung đội địch đột nhập trụ sở xã Thanh Tân (cách Huế 14 cây) Ta : 2 tử trận, 3 bị thương, mất 1 trung liên, sập một bệnh xá. Địch : thiệt hại chưa rõ.

BÌNH ĐỊNH. — Cuộc hành quân An Lão thu được kết quả sau đây : phá 106 căn trại và 4 trại huấn luyện, 1 trung tâm truyền tin, 1 trung tâm huấn luyện. Tịch thu 5 tấn thóc, 17 trâu, 11 heo.

CAO LÃNH. — Đêm 30-12 lực lượng quận Hồng Ngự hành quân tại xã Bình Thạnh cách quận Cao Lãnh 60 cây số đã đánh tan một toán Việt Cộng võ trang đang yểm trợ cho đám cán bộ nằm vùng quyên lúa và thu tiền bạc của đồng bào. Ta tịch thu 3 súng mas 36, 200 đạn, 1 ra đô, 3 xuồng và 6 kí tài liệu.

SAIGON. — Lực lượng Không Quân trong 2 ngày 29 và 30-12 đã phá hủy được trên 100 nhà của Việt Cộng tại các tỉnh Quảng Ngãi, Kontum, Pleiku.

VĨNH-LONG. — Trưa 30-12-62, Đại Uý H. dẫn 1 toán công xa đi công tác tại Phú Ly (Bình Minh) Khi xe đến xóm « Sài gòn mới » thuộc xã Phú Ly thì xe của Đại úy trúng mìn của Việt cộng, xe văng bổng lên và lật đè chết 1 trung sĩ và làm 1 binh sĩ bị thương nhẹ. Đại uý H. may mắn thoát nạn không bị thương tích gì cả. (Q.H.)

tin văn QUỐC-NỘI

— Sáng 31-12, tại dinh Gia Long Tổng Thống đã tiếp kiến ô. Maurice Herzog, Cao uỷ Pháp phụ trách về Thanh Niên và Thể thao.

— Sáng 31-12, ô. Nguyễn đình Thuần, Bộ Trưởng tại Phủ Tổng Thống kiêm Phụ tá Quốc Phòng, đã chủ tọa lễ kỷ niệm đệ lục chu niên thành lập Lữ Đoàn Liên Binh Phòng Vệ Tổng Thống Phủ, tổ chức tại trại Cộng Hòa.

— Việt Nam C.H. và Anh Quốc vừa ký thỏa hiệp trao đổi các ấn phẩm công giữa hai nước.

— Ô. Gordon A. Jockel tân Thứ Trưởng phụ trách Đông Nam Á Sự Vụ Úc sắp tới viếng thăm Việt Nam.

— Ô. Bộ Trưởng Q.G.G.D. vừa ký nghị định thiết lập cho thí sinh mỗi năm một kỳ thi lấy bằng Tiểu Học.

Quốc-Hội bế mạc khóa họp thường lệ tháng 10

Ngân-sách 1963 thể hiện cuộc cách mệnh hiện tại

NỖ LỰC BẢO ĐẢM AN NINH XỨ SỞ

Phát triển Quốc-gia về mọi mặt

SÀI-GÒN. — Còn 3 giờ nữa sang năm mới, Quốc Hội sau khi tu chính sửa Chương 5 Trợ cấp Ấp chiến lược của mục XX, thành mục XXI (ghi ngân khoản 300 triệu), đã biểu quyết toàn bộ Dự Luật Ngân sách Quốc gia tài khóa 1963, giữa những tràng vỗ tay ngắt lời cảm tạ của ông Chủ Tịch Trương Vĩnh Lễ, cảm tạ ông Cố vấn Tài Chính và Cơ Quan Ngân Sách Ngoại Viện đã giúp Q.H biểu quyết xong Ngân sách đúng kỳ hạn.

Ông Đệ Nhất Phó Chủ Tịch, hai ông Trưởng Khối, và ông Chủ Tịch Uỷ Ban Ngân sách và Tài chính đã trình bày những nhận xét và những ý kiến xây dựng về toàn bộ ngân sách, về việc thi hành điều 47 H.P. cùng những thành quả của hai quốc sách Dinh Điền và Ấp chiến lược.

Diễn văn của ông Chủ Tịch Quốc Hội

Ông Chủ Tịch đã nhắc qua công việc mà Quốc Hội đã thực hiện : *« Cũng như các khóa họp thường lệ thứ nhì những năm trước đây, khóa họp này có một chương trình nghị sự khá nặng nề, thảo luận và biểu quyết các đạo luật : gia tăng thời hạn ủy quyền Tổng Thống ban hành sắc luật vì tình trạng khẩn cấp tu chính ngân sách 1962, cứu xét Ngân sách Quốc gia tài khóa 1963 với chương trình tiếp xúc với các vị Bộ Trưởng ».*

Ông thay mặt Văn Phòng Quốc Hội cảm tạ tất cả các bạn đồng viện đã tham dự đông đủ các phiên họp liên tiếp ngày chiều. Ủy ban Ngân sách và Tài chính và báo chí đã theo rõi hàng ngày để phản ảnh cho dư luận công tác của Quốc Hội.

Đề cập tới các buổi tiếp xúc giữa Q.H. và các vị B. Trưởng, ông Chủ tịch nhận định rằng :

« Chúng ta quan niệm rằng sinh hoạt của nền dân chủ nhân vị không nhứt thiết phải đóng khung trong một định thức cứng rắn, bất di dịch, mà trái lại cần phải linh động sao cho hợp với ước vọng tiến bộ của một tân quốc gia đang nỗ lực kiến thiết, đồng thời phải đương đầu quyết liệt với phiến cộng xâm lăng. »

Ông còn cho rằng : *« sự bất đồng ý kiến là trạng thái thông thường của sinh hoạt dân chủ trước khi đi đến một giải pháp thống nhất các quan điểm »*, và ông xác nhận rằng các cuộc tiếp xúc giữa Hành pháp và Lập pháp *« không có tính cách chất vấn ».* Nhân dịp thảo luận và biểu quyết ngân sách, ông thấy rằng các vị dân biểu đã có dịp *« nhận thức những cố gắng vượt bực, những hy sinh đóng góp của dân chúng, với ý chí quyết thắng của Chánh Phủ và nhân dân ».*

Ông kết luận : « Chúng ta đã biểu quyết ngân sách này với một niềm tin tưởng mãnh liệt ở sự thành công rực rỡ của cuộc cách mạng nhân vị mà toàn dân đang cố gắng thực hiện cho kỳ được dưới sự lãnh đạo của Ngô Tổng-Thống, một cuộc cách mạng hướng dẫn bởi những nguyên lý Công bằng và Bác ái : Công bằng để nhân dân được hưởng một đời sống ấm no ngay từ đời này, và Bác ái để rộng lượng tha thứ những phần tử lầm đường trở về với chánh nghĩa dân tộc ».

Xem tiếp Q trang 4

THUẾ THỔ-TRẠCH TRƯỚC D.Đ.Q.H.

Trong bài báo hôm qua, quý bạn đọc giả đã thấy sơ lược quan niệm của T.T.V. và lời giải thích của ông Chủ Tịch Uỷ Ban một phần nào căn cứ vào tài liệu của cơ quan liên hệ. Đáng lý ra thì chúng tôi phải tường thuật tiếp theo những lời giải thích ấy về các điểm còn lại như : đồng nguyên tắc trong hoàn cảnh dị biệt, sự khác biệt giữa thuế thổ trạch với thuế Đoàn Kết Quốc gia của Pháp, ảnh hưởng của thuế đối với sự xây cất và sự chuyển vốn đầu tư sang những ngành sản xuất... Nhưng tối qua tại Diễn Đàn Q.H., một sự việc nữa đã xảy ra, ấy là sự nhận định của một vị Dân Biểu về một lề lối làm việc của một cơ quan ngoài Quốc Hội, nên chúng tôi cảm thấy rằng cứ tiếp tục tường thuật lời giải thích của ông Hà Như Chi thì quí bạn đọc giả, vì không được theo rõi sự việc xảy ra, sẽ cảm thấy là vấn đề khó hiểu.

Sự việc trình bày

Theo lời của L.S Nguyễn văn Liên, thì ngày 28 vừa qua sau khi Uỷ Ban giải đáp nốt lại ý kiến của Bộ Sở Qua để trả lời các dân biểu đã phát biểu ý kiến về thuế thổ trạch thì thấy có một số tài liệu được phân phát tại Quốc Hội nơi dành cho Báo chí và Ký giả (bàn rào quay Ronéo). Ngoài ký giả báo chí không ai được biết văn kiện này, kể cả Văn phòng ấn Uỷ ban. Một số báo đã trích đăng lời giải thích này gán lời giải thích cho Uỷ ban, mà xem lại thì Uỷ ban không giải thích bản như vậy. Ngoài bản có xuất xứ ấy còn có hai bản văn khác để trả lời ô. Hồ Giống, không biết ai lập ra, nhưng cả ba biểu lộ một cách chính thức

Xem tiếp T trang 4

TIN THỂ THAO

ĐẶNG-ĐÌNH-THÀNH THẮNG cuộc đua 7 chặng

ĐÀ LẠT. — Hôm thứ hai cuộc đua 7 chặng đã kết thúc. Đặng đình Thành (Báo An) đã thắng cuộc, đoạt áo vàng và đoạt luôn áo đỏ (vua leo núi.)

Lê văn Trọng (Tổng Tham Mưu) đoạt áo xanh (về tổng số điểm).

Chặng đua chót khởi từ Bảo Lộc

Xem tiếp H trang 4

NHA TỔNG GIÁM-ĐỐC THUẾ-VỤ PHÚC ĐÁP THẮC MẮC CỦA QUÝ VỊ DÂN-BIỂU VỀ THUẾ THỔ TRẠCH

Tại diễn đàn Quốc Hội chiều hôm qua, 27-12-1962, quý Vị Dân Biểu trong số đó có Ô. Nguyễn văn Lượng và Ô. Nguyễn văn Liên đã phân tách kỹ lưỡng những điều mà quý Vị gọi là ưu và khuyết điểm của Sắc Luật số 13/62 sửa đổi thuế thổ trạch.

Thực ra, hầu hết các điểm quan trọng mà quý Vị nêu ra đã được Ông Bộ Trưởng Tài Chánh giải thích tại Quốc Hội trong phiên họp ngày 19-12-1962.

Ông Bộ Trưởng Tài Chánh, hôm 19-12-62, đã cho biết rằng Bộ đang soạn tất cả các văn kiện ấn định thể thức thi hành Sắc Luật, và các văn kiện này có trù liệu các biện pháp đặc biệt đối với những trường hợp mà hôm nay hai ông Dân Biểu nêu ra.

Các trường hợp ấy rất nhiều, thí dụ như bất động sản dùng vào công ý nghệ, bất động sản sử dụng về tôn giáo hay tế tự, về công ích vô hay sinh lợi, bất động sản của người có lợi tức quá thấp, và những bất động sản bị hạn chế quyền sử dụng hay bị hạn chế về giá cho thuê.

Trên phương diện nguyên tắc của thuế theo lời giải thích của Ông Bộ Trưởng Tài Chánh ngày 19-12-1962, Ông Dân Biểu Nguyễn văn Liên cũng công nhận rằng Sắc Luật này đã được cơ quan chuyên môn nghiên cứu rất kỹ lưỡng, với mục đích vừa tăng thâu tài nguyên cho Quốc gia bằng cách bài trừ gian lận và phân phối thuế đồng đều hơn, lại vừa để tránh nạn đầu cơ và độc quyền nhà đất ở các Đô thị.

ĐIỂM THỨ NHẤT. — Ô. Nguyễn-văn-Lượng nói rằng thuế đánh trên giá trị tài sản, áp dụng được ở các nước Âu Mỹ vì những nước này là phú cường và tân tiến, nhưng không thể áp dụng được tại Việt Nam vì tình trạng chậm tiến của nước ta.

Xin trả lời rằng : thuế đánh trên giá trị tài sản áp dụng tại Hoa Kỳ từ thời lập quốc, tại Nhật Bản từ thời Minh Trị, tức là khi những nước này có lẽ còn một tình trạng tiến bộ bằng hay kém hơn Việt Nam hiện nay.

Áp dụng từ thời kỳ sơ khai ấy, thuế đánh trên giá trị tài sản đã là một động cơ thúc đẩy rất mạnh giúp cho sự tiến bộ và cho công cuộc kỹ nghệ hóa của nước Mỹ và nước Nhật.

Mới đây Đài Loan cũng áp dụng thuế đánh trên giá trị tài sản từ 1956 đã thâu lượm được kết quả khả quan. Vậy kinh nghiệm thực hành ở các nước trên có thể coi như một đảm bảo thành công của thuế này ở Việt Nam.

ĐIỂM THỨ NHÌ : Ông Nguyễn văn Liên đã nhầm thuế thổ trạch là một thuế tài sản rất thông thường, với thuế « Impôt de solidarité nationale » của nước Pháp, lập sau Đại chiến thứ II là một trích khoản đặc biệt trên tư sản.

Thực ra hai khoản thâu này khác biệt nhau rất xa : thuế thổ trạch tuy đánh theo giá trị, nhưng là một sắc thuế hằng năm, đánh vào riêng một yếu tố tài sản là bất động sản, và đánh với một thuế suất nhẹ chỉ là một phần nhỏ của lợi tức trung bình thực hiện được hay có thể thực hiện trên tài sản.

Thuế tư bản đặc biệt như Impôt de solidarité nationale của Pháp là một trích khoản bất thường trên tư bản (prélèvement exceptionnel sur le capital) thường chỉ đánh một lần trong một thế hệ, sau biến cố lớn của quốc gia. Đặc điểm của thuế ấy là đánh trên toàn khối tư bản của một cá nhân và đánh theo một thuế suất cao ; không phải chỉ thâu các vòng quý một phần nhỏ của lợi tức mà trích một phần lớn vào tư bản chính.

ĐIỂM THỨ BA. — Vì sự nhầm lẫn trên đây, nên có mưu mô xuyên tạc dư luận rằng thuế thổ trạch mới sẽ cao, và cao quá mức đóng góp của các sở hữu chủ.

Thực ra một nguyên tắc hướng dẫn sự soạn thảo Sắc luật số 13/62 là duy trì ở mức cũ và không tăng số thuế của những trạch chủ trước kia trả đúng mức theo luật cũ.

Nếu ngân sách có dự trù tăng đôi chút về thuế này là do hai biện pháp sau đây : một là chặn đứng sự khai dấu giá để giảm hạ thuế, sự khai gian này rất dễ dãi với căn bản giá cho thuê và hai là tăng sự đóng góp trên những đất sở hữu chủ bỏ trống để đầu cơ. Hai biện pháp này thực hiện bằng cách đổi căn bản giá cho thuê ra căn bản giá trị tài sản.

Căn bản giá trị tài sản lại là một đảm bảo chắc chắn nữa để nhà nước có thể tính thuế theo mức vừa phải hợp với khả năng đóng góp của trạch chủ. Vì với căn bản mới này thuế thổ trạch, cũng theo những khuynh hướng ở Anh và Mỹ, được đổi từ thuế định suất (impôt de quotité) ra thành thuế phân bổ (impôt de répartition).

Với thuế định suất, yếu tố biết trước là thuế suất (taux de l'impôt); nhưng thường thuế suất này lại kèm thêm bách phân phụ thu thay đổi hàng năm, nên có thể trong luật thuế suất rất hạ mà thực sự lại rất cao. Ví dụ như thuế thổ trạch cũ là 6%, nhưng cả bách phân phụ thu thời lên tới 27%.

Với thuế định suất số thâu tùy thuộc giá cho thuê của trạch chủ hai đầu giá rất phổ thông và không phương thế nào kiểm soát, nên số thâu thường có khuynh hướng suy giảm. Nếu muốn tăng thâu, thời phải tăng thuế suất, tăng thuế suất thời người gian lại càng khai gian và chỉ thiệt và bất công đối với người khai thuế lương thiện mà thôi.

Thuế thổ trạch thâu theo phương pháp phân bổ trái ngược lại : Yếu tố cần biết đầu tiên là giá trị tài sản phải chịu thuế, giá trị này không quá khác biệt và thay đổi nhanh chóng như giá cho thuê nên có thể ấn định một cách chắc chắn hơn giá cho thuê, và có thể quân bình cho khỏi có sự bất công quá đáng theo giá biểu tiêu chuẩn tối thiểu.

Một khi việc ấn định (determination) và quân bình (équalization) được giá trị tài sản trong nước rồi, thời Chánh Phủ có thể căn cứ vào yếu tố chắc chắn ấy, và vào nhu cầu ngân sách hàng năm, để định một *thuế suất* áp dụng cho năm ấy. Phương pháp phân bổ là một khí cụ rất khoa học, nguyên do thành công chính của thuế *Local Rate ở nước Anh*, và *General Property tax của Mỹ quốc.*

Một đảm bảo bổ túc để giữ mức thuế trong giới hạn vừa phải là thuế suất duy nhất áp dụng cho mỗi năm không được quá 5% và không có gồm bách phân phụ thu nào khác. Thuế suất này lại không phải định một lần, mà sẽ được định mỗi năm, như vậy nếu giá thổ năm nào thuế có phần cao, thì năm sau có thể dễ dàng giảm hạ đi.

ĐIỂM THỨ TƯ. — Đối với sự xây cất nhà cửa, cho rằng sắc luật số 13/62 có ảnh hưởng là đã và sẽ đình chỉ tất cả các việc xây cất và kiến thiết.

Ở đây phải phân biệt thuế đặc biệt 40% và thuế thổ trạch.

— Thuế đặc biệt 40% có thể là một điều bất ngờ cho một số người đầu cơ, nhân dịp có nhiều người Hoa Kỳ tới Việt Nam, muốn vay số tiền của các Ngân Hàng để xây cất lẹ lên một số building cho thuê với giá rất cao. Sau khi thuế 40% được ban hành, những người này phải đình chỉ thi hành việc đầu cơ đó.

Nhưng xét cho cùng lý thời thuế 40% có thể chặn đứng được sự xây cất không ? Tất nhiên là không, vì việc xây cất là do nhu cầu trú ngụ ; nếu còn nhu cầu trú ngụ cho binh lính nước bạn qua đây, thời trong trường hợp không có người đầu cơ xây cất nhà cho thuê, tất nhiên những cơ quan phụ trách những ngoại kiều này phải tự xây cất lấy. Nhiều khu cư xá đã được kiến thiết như vậy và có nhiều chương trình kiến thiết đang được hoạch định.

Như vậy thuế 40%, nếu có đình chỉ một phần nào sự xây cất của bọn người đầu cơ, thời sẽ thúc đẩy các chương trình xây cất khác, để thay thế vào đó vì nhu cầu trú ngụ không vì luật này mà giảm đi được.

— Đối với thuế thổ trạch đánh theo giá trị nhà đất thời việc phân tách ảnh hưởng có phần tinh tế hơn.

Trước hết nên lưu ý rằng đất cát là một nguyên liệu chịu thuế (matière imposable) khác với những sản phẩm và hàng hóa.

Đánh thuế vào sản phẩm và hàng hóa, nếu thuế cao, thời ít người mua, việc sản xuất sẽ giảm đi.

Trái lại, đất cát là nguyên liệu chịu thuế có sẵn rồi, có sở hữu chủ rồi ; nhà đất lại cần thiết để làm chỗ trú ngụ cho nhân khẩu mỗi ngày một tăng.

Vì thế cao nên đánh thuế vào đất theo giá trị là một lý do thúc đẩy sở hữu chủ phải xây cất để có tiền trả thuế. Nếu không khai thác được, thời phải bán cho người có phương tiện xây cất và khai thác.

Ông Dân biểu nói rằng không ai xây cất nữa mà chỉ đi thuê thôi. Nhưng nếu có người thuê thời phải có người xây cất, nhiều người đ

(Xem tiếp trang 4)

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC-SĨ THƯỜNG-TRỰC — Thứ Tư 9-1-1963

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ, chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Đặng ngọc Tùng, 86 đại lộ Khổng Tử	Chợlớn
B.S. Trương ngọc Báu 120 đại lộ Hậu Giang	Chợlớn
B.S. Nguyễn Tường 5, đường Trần văn Thạch	Saigòn
B.S. Vũ Hùng 53, đường Trương công Định	Saigòn

XE BUÝT CÁN XÍCH LÔ VÀ XE ĐẠP

SÀI GÒN. — Khoảng 4 giờ chiều 31-12, ông Hà Bích (45 tuổi, ở đường Lý thường Kiệt) cỡi xe đạp, cùng 2 ông Nguyễn đức Chúc (24 tuổi, ở đường Trần hưng Đạo) và ông Tô văn Điển (47 tuổi, ở đường Vĩnh Viễn) đạp xe xích lô chạy trên đường Trần hưng Đạo. Khi chạy đến ngã tư đường Trần hưng Đạo và bác sĩ Yersin, cảnh sát báo hiệu ngừng lại. Không ngờ chiếc xe buýt xanh mang số 085 chạy quá nhanh, tài xế thắng không kịp nên cán luôn 2 chiếc xích lô đạp số H.T. 5006 và H.N. 2817 rồi ủi luôn cả chiếc xe đạp, ba ông ngã xuống đường bị xe buýt cán phải, khiến người gãy chân kẻ gãy tay nằm bất tỉnh trên vũng máu. (S.S)

KHÔNG XIN ĐƯỢC TIỀN ĐI MỸ-VIỆN TỰ-TỬ

GIA-ĐỊNH. — Cô Nguyễn thị K.V. (18 tuổi, ở đường Bùi hữu Nghĩa) có một nước da ngăm ngăm đen, mặt thì nhiều tàn nhang, mũi tẹt, lại thêm một bộ răng bàn cuốc nên cô rất ân hận về cái sắc đẹp của cô. Gần đây, được các bạn cho biết nếu muốn đẹp chỉ tốn một số tiền đi Mỹ Viện sửa sắc đẹp thì sẽ được theo ý muốn, nhiều lần cô V. ngỏ lời xin mẹ tiền để đi sửa sắc đẹp, nhưng mẹ cô đã không cho thì chớ lại còn rầy la. Chiều 31-12, cô V. uống 5 gói thuốc chuột tự tử, nhưng cô được chở vào bệnh viện cứu sống. (N.P)

TRỐN HỌC BỊ MẮNG, BỎ NHÀ ĐI, RỒI BỊ CƯỠNG HIẾP...

SÀIGÒN. — Hôm 25-12 vừa qua, em Trần thị H. (13 tuổi, con một công chức ngụ ở đường Nguyễn Khoái Khánh Hội) trốn học, đi chơi về nhà bị cha mẹ quở mắng. Em H. bỏ nhà ra trước cửa một rạp hát đang trình diễn ở đường Trần hưng Đạo ngồi khóc. Thấy vậy, Nguyễn văn Cư (32 tuổi, tài xế của đoàn hát nọ) ra dụ dỗ em và hứa sẽ cho em đi theo gánh hát để học hát. Vì không biết gì, em H. ưng thuận. Cư liền dẫn em H. vào trong rạp và cưỡng hiếp. Sau khi thỏa mãn thú tính, Cư đuổi em H. ra đường. Ngay lúc đó, cha mẹ em đi tìm bắt gặp, em H. liền thuật lại cho cha mẹ hay. Cha mẹ em vô đơn trình nhà chức trách, Cư bị bắt và bị giải tới Biện lý cuộc chiều hôm 31-12. (S.S)

HỎA-HOẠN TẠI XÓM MỚI

GÒ VẤP. — Khoảng 10 giờ 55 sáng 31-12 một vụ hỏa hoạn đã xảy ra tại ấp Tân Hưng, trại định cư Xóm Mới. Đồng bào lo dập ngọn lửa nhưng vô hiệu quả. Sau đó, đội cứu hỏa Đô Thành đến nơi và 20 phút sau mới dập tắt được ngọn lửa. Kết quả : có 10 căn nhà vừa lợp tôn vừa vách ván bị cháy rụi và 5 căn khác bị giỡ, hư hại nặng. Sự thiệt hại khoảng 200 ngàn đồng. Nguyên do : chỉ tại bà Nguyễn thị Linh (27 tuổi) nấu ăn bất cẩn. (C.C)

MỚI NỨT MẮT ĐÃ ĐÂM NHAU VÌ GÁI

GIA ĐỊNH. — Đêm 30 rạng 31-12, cậu Vũ hoàng H. (13 tuổi con ông Đ. ở ấp Đông Nhì, Phú Nhuận) đi xem xi-nê về, giữa đường bị 1 tốp lưu manh (cùng tuổi cậu) chặn lại gây sự, rồi 1 đứa trong bọn dùng dao nhọn đâm cậu 1 dao ngay bụng, máu chảy lênh láng ; bọn lưu manh liền tẩu thoát, cậu H được đưa vào bệnh viện cứu cấp. Nguyên nhân : chỉ vì tranh nhau một cô gái. (N.P)

TRỔ TÀI UỐNG RƯỢU ÔNG LÃO CHẾT GIỮA BÀN TIỆC

TRÚC GIANG. — Hôm Tiết Đông Chí vừa qua, dân làng Thành An có làm lễ tế Thần tại đình. Mọi người trong vùng đều đến dự trong số đó có ông Tư In là một người đã luống tuổi ở trong làng. Sau buổi tế lễ là một bữa tiệc. Khi mọi người đang ăn uống, ông Tư In liền thách thức mọi người uống rượu thi bằng tô. Thế là buổi lễ tế Thần biến thành cuộc đụng ly. Sau đó, bao nhiêu rượu đều hết sạch, người ta phải đi lấy thêm. Buổi tiệc kéo dài từ 12 giờ trưa đến 5 giờ chiều, và ông Tư In say quá gục đầu xuống bàn tiệc. Nhưng mọi người lại tưởng ông giả say, vội lại kéo ông dậy để đổ rượu vào miệng, thì mới hay ông Tư In đã tắt thở, người mềm nhũn. Người ta vội trị hô lên và kiếm thuốc cứu cấp, nhưng đều vô hiệu quả. (H.G)

TẾT NHẤT ĐẾN NƠI, TRỘM VIẾNG NHIỀU NHÀ

GIA-ĐỊNH. — Đêm 29-12, tiệm may Bảo Toàn ở số 303 đường Võ di Nguy (Phú Nhuận) đã bị bọn trộm leo nóc nhà vào, khuân đi mất 20 cây Tergal trị giá 200.000đ. rồi rút êm mà không ai biết. Mãi sáng hôm sau ông chủ tiệm thấy trần nhà bị thủng một một lỗ to và 20 bảng cây đựng quần Tergal do trộm để lại, lúc đó mới hay nhà bị trộm. Đêm 28-12, tiệm bi da Hiền Ngọc ở kế cận cũng bị trộm lén vào lấy nhiều đồ quí giá. Nghe đâu nhiều nhà khác cũng bị trộm thăm viếng.

TIN THÊM VỀ MỤ CỐT.. ĐỰC

GIA-ĐỊNH — Trong số báo ra ngày hôm qua, chúng tôi có loan tin: đã được gần một năm nay, mụ cốt...đực đến khu xóm cầu Bông lập am gạt các bà cô mê tín, để sau xóm phạm tiết hạnh. Nhưng câu chuyện bị bại lộ, bà cốt... đực bị bắt và bị tống giam hôm 29-12. Nay chúng tôi được biết, có tới trên 10 bà cô bị hắn xâm phạm tiết hạnh, trong số đó có 2 thiếu phụ đã nói say mụ cốt.. đực mọi cách mê mội, nên đã đưa hết cả nữ trang cho cha g trang sức. (P.T)

Đám hỏi kỳ cục

cả nhà trai lẫn nhà gái mướn thừa phát lại làm chứng

GIA-ĐỊNH. — Ông Ngu ẩn văn Triều 29 tuổi, nhân viên, ngụ ở đường Phan văn Trị, có vợ là Nguyễn thị Hương, và đã có 2 mặt con với bà này. Cả dây ông Triều lại đem lòng thương yêu cô Nguyễn H.H., một nữ sinh viên đại học nhà ở đường Lê quang Định. Ông Triều nói dối là chưa có vợ và hai bên dự tính đi tới cuộc hôn nhân. Sau đó, tiệc hỏi ấn định vào ngày 30-12-62. Ông

Xem tiếp C trang 4

những điều TRÔNG THẤY

Thâm quá

(Nhân vụ Dân biểu PHẠM-VĂN-THÙNG tuyên bố sẽ không... tuyên bố ở diễn đàn Quốc-Hội nữa (ô. Thùng đại diện cho dân Khánh Hội)

Xưa thùng rỗng thùng kêu inh ỏi,
Nay đặc rồi thùng khỏi cần kêu ?
Sự đời quả cũng trớ trêu,
Lời ai tuyên bố như khêu nỗi sầu ?
Dân Khánh Hội lắc đầu chán quá
Mình có mồm giờ hóa ra câm !
Hoặc vì đại biểu mình thâm,
Xưa nay vốn dĩ «tầm ngầm chết voi»
Vểnh ạng kinh liếc coi thế sự,
Kệ thời gian tuần tự trôi qua.
Sang năm sẽ lại ba hoa,
Diễn đàn lại có món quà tối tân,
Để nhắc nhở cho dân nhớ giúp,
Mãn nhiệm kỳ đừng «cúp cua» nhau.
Vâng đây nào phải là thau,
Muốn đi xa, chớ chạy mau mệt người !

NAM-PHƯƠNG-SÓC

Có thể chứ !

Dân biểu Phạm văn Thùng tuyên bố sẽ không... nói ở diễn đàn quốc hội nữa. Nay ông rút lời tuyên bố trên, lại nói lại như thường.

Có thể chứ ! Ông Thùng lại nói.
Lửa đã đun thì khói phải bay
Nói cho thiên hạ biết tay,
Còn như cái việc dở, hay, khỏi bàn !
Nhờ câu nói có tân, có tân,
Cứ ngồi im, ai « ngán » « gì ai ?
Hơn nhau một một « cù » « đùa dai »
Lời xưa nói nghỉ, ăn nhai (1) cũ mèm !
Dân lao động cóc thèm văn vẻ,
Cũng không cần nếp tẻ oong đơ
Gõ thùng, đánh trống, phất cờ,
Mục tầu này thắng còn chờ gì ông ?
Quyền dân cho lại không biết giữ ?
Cứ mồm ăn, đừng cữ (2) mồm kêu !
Quả nhiên hoàn cảnh trớ trêu,
Thùng kia miệng để mọc rêu, sao đành ?

NAM-PHƯƠNG-SÓC

(1) Ăn phải nhai nói phải nghĩ (tục ngữ)
(2) Cữ : kiêng, không dùng đến.

CHỒNG ĐI VẮNG MỚI 5 THÁNG

CẮT CỔ MỔ BỤNG MẸ CHỒNG RỒI CUỐN GÓI TRỐN THEO TRAI

BA XUYÊN. — Đêm 27-12, một vụ án mạng đã xảy ra tại ấp Vũng Thơm quận Thạnh Trị. Thủ phạm là nàng dâu, nạn nhân là mẹ chồng.

Nguyên cậu Nguyễn văn Hưởng 21 tuổi, con bà Vãi thị Những (gốc Hoa Kiều) mới đây được lệnh nhập ngũ. Vợ cậu Hưởng là Phạm-thị-Nguyệt 21 tuổi, ở nhà với mẹ chồng.

Chồng đi được 5 tháng thì Nguyệt dở thói nguyệt hoa, lén lút ăn ái với Huỳnh văn A. làm nghề tài xế. Bà Những biết chuyện nhưng không bắt được quả tang nên hễ cất tiếng hạch hỏi là bị nàng dâu leo lẻo chối cãi điếc móc nặng lời. Hôm gần đây bà Những bắt được trong tủi áo Nguyệt tấm hình đôi gian phu dâm phụ chụp chung mà tựa vai kề. Bà Những đem tang chứng tra hỏi cô dâu thì nàng dâu trả lời :

« Vậy rồi sao? Anh Hưởng biết có trở về không ». Bà Những nghẹn họng dọa sẽ đem đưa cho con trai.

Sự chuyện đổ bể lớn, tối vừa rồi, thừa lúc bà Những ngủ say, Nguyệt dùng dao chặt cổ mổ bụng mẹ chồng rồi tóm thâu đồ đạc bỏ trốn. Chứng sáng hôm sau đứa cháu bà Những ở kế cận tới chơi mới hay cơ sự.

Nghe đâu thị Nguyệt đã cùng tên A trốn lên Saigòn xây tổ ấm. (Th H)

TIN TOÀ

GÓP CHI PHIẾU « MA » lập công ty « ma »

SÀI-GÒN. — Hôm qua Tòa Tiểu Hình phiên « Thầm vấn » có đem xử một vụ lường gạt như sau :

Cuối năm 1960, ô. Lê hồng Tư dường như có vô đơn tại nha Thủy Lâm xin « mót » một số cây do kẻ vô danh đốn trộm bỏ sót lại tại các khu rừng. Tuy được phép đương sự cũng phải đóng một số thuế tượng trưng. Sau đó lợi dụng một tờ giấy Nha Thủy Lâm mời tới có việc gì đó, Tư đem tờ giấy này đi khoe mình được phép

Xem tiếp G trang 4

Làm việc ở Toà mà không sợ luật

PHƯỚC-LỄ. — Do đơn khởi tố của dân chúng, ông Dự Thẩm Tòa Phước Tuy vừa ký trát tống giam Nguyễn văn Tám, nguyên thủy phái tại Tòa, về tội mạo danh và lường gạt.

Tám đã mạo danh nhân viên phòng Hộ Tịch, lường gạt một số đồng bào tới đây xin giấy khai sinh, hôn thú. Tám đòi mọi người phải nộp cho y một số tiền y mới làm cho. Nhưng rốt cuộc tiền thì y lấy còn giấy thì y không lo giùm.

Mới đây Tám bị đổi đi Kiên Giang nên đồng bào mới tố giác.

DÂN nói Dân NGHE

· HIẾU . HAY... . HÁO . ›

Hai anh em nhà kia, vừa lãnh người 12 năm kẻ 5 năm tù vì tội ăn cướp và (lầm thế bí) giết người. Chuyện giết người cướp của trong cái thời buổi « chưa thái bình » này nó xảy ra liền liền như bắt nhái bỏ mẹt, có gì đáng.. nói? Nhưng trong cái vụ án vừa được xử kia lại có chuyện « cười sa nước mắt », khiến bà con mình phải bàn đến tí tí :

Thủ phạm khai rằng « Vì muốn có số tiền... gửi ra Bắc để chuộc người cha, đưa qua Cam Bốt, mà không biết xoay đâu ra, nên... trót lỡ ăn cướp ».

Một kẻ tội phạm đứng trước Đền Trời, lại dám khoe mình là « hiếu tử » ! Chúng ta hãy đặt hai giả thiết :

1) Can phạm có lòng hiếu thiệt.
2) Can phạm khai ấu, bêu riếu gia phong thêm !

Nếu quả can phạm có lòng hiếu,

Xem tiếp D trang 4

Ngôn, Sơn, Luận TÌM NGƯỜI MẤT TÍCH

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

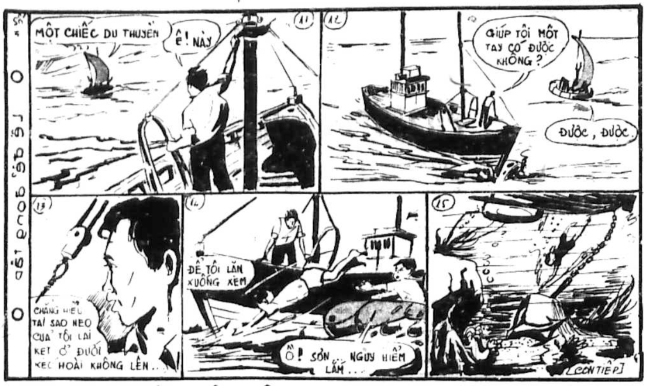

TƯ LỆNH VÀO DÂN-VỆ

(Cân phóng tác, trình diễn và quay phim mà không xin phép)

Tranh của họa sĩ VĂN-HIẾU

PHỔI

Yếu hay khạc nhổ, đàm nhớt, khí thở, nhiều đàm rang ngực, đái đêm, hồi hộp, yếu tim, khó ngủ, kém ăn tự nhiên sút cân, đau lưng ưa mệt, uống BỔ PHẾ LINH ĐƠN Loại A THỤY LÂM..

Có bán tại : THỤY LÂM 191 Gia-Long Saigon, 131 Võ-di-Nguy Phú-Nhuận, Phước Linh 10bis Khổng - Tử Chợ-Lớn 281 Phan đình Phùng Long xuyên — Đông-Hòa 119 Lý-thường-Kiệt Phan-Thiết, 72 Nguyễn Huệ Mỹ Tho, Vạn sanh Đường 7 Hùng Vương Nà Đẵng — 4 Lê văn Lễ Biên Hòa — Ngọc Hiền 28 Duy Tân Kiên Giang 2 Phan thanh Giản Sa Đéc — 56 Chi Lăng Châu Đốc.

K.nh. số 207 ngày 31-7-62

ĐAU THẬN, BỊ DI-MỘNG-TINH

— Đau thận làm cho đau lưng, nhức đầu, mệt mỏi, di-mộng-tinh.

DÙNG **THẬN-TRUNG-BỬU** LA-VẠN-LINH

Công hiệu để tráng thận, bổ tinh, bồi dưỡng sinh lực, (có bán khắp nơi LA-CHÁNH 532 Đồng Khánh Chợlớn.

K.N. số 46 ngày 17-7-62

Quí Bà khi có thai, nên dùng thuốc :

Dưỡng-thai Chi-Bửu *La-vạn-Linh*

TRỊ : ói mửa, đã dượi bản thân, mỏi mệt, bón.

Tổng phát hành : Nhà thuốc La-vạn-Linh La-Chánh 532 Đồng Khánh Cholon. (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa) K.N. ngày 31-7-62.

TRỊ BỊNH TRĨ

Chuyên trị các thứ bịnh trĩ, đi tiêu ra máu, lòi con trê. Trị vẫn đi làm việc được mau lành bịnh, chỉ ức thuốc rụng êm, thuốc gia truyền 1.000$ — 800$ — 600$.

Có cơm nước, có phòng nằm khỏi mất tiền.

Bà NGUYỄN-TH-HỒNG-CHÂU

Số 82 Lê-Lai, gần rạp Aristo (Saigòn)

Kiểm nhận số 334 Bộ-Y-Tế; Ngày 21-8-62

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2

Trị MỘNG-TINH, DI-TINH HOẠT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỔ BỒ SỨC LỰC.

Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp. Đồng giá : 32$50. Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.

VÕ-VĂN-VÂN
Dược-Phòng
20-1-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểmnhận B.Y.T. số 153

MÁCH LUẬT — DO LUẬT SƯ Đ.T. PHỤ-TRÁCH

7 NĂM QUA, MÀ KHÔNG BIẾT ĐÃ THUÊ NHÀ CỦA AI ?

HỎI : Nguyên chúng tôi có thuê một căn nhà gỗ, không có điện nước, nhà tắm cầu tiêu gì cả, mỗi tháng 500 đ. Từ 7 năm nay chúng tôi đã sang sửa vào nhà này rất nhiều, tiền phí tổn do chúng tôi chịu cả. Chúng tôi thuê không có giấy tờ gì cả. Tiền nhà cứ cuối hạn 6 tháng trả 1 lần. Cứ như vậy chúng tôi trả được hết năm 1961. Nhà này do một người người quen (sơ thôi) cho chúng tôi thuê. Ông này nói rằng ông ta quen với chủ nhà ở bên Pháp, ông ta cho thuê hộ và chỉ lấy đủ tiền để đóng thuế thôi. Nhưng mấy tháng trước đây, chúng tôi được tin ông này chết. Con, cháu ông ta đến đòi tiền nhà, chúng tôi đã sắp sẵn tiền để trả thì lại được biết là nhà này chủ nó trao cho một công ty ở Saigon trông nom từ trước tới nay, chứ không trao cho một người nào khác cả.

Chúng tôi không biết nên trả tiền nhà này cho ai bây giờ ? Vậy chúng tôi kính nhờ luật sư chỉ giùm :

1) Chúng tôi có nên trả tiền nhà cho con cháu ông kia nữa không, hay là nên giao dịch hẳn với Công Ty kia để thuê ?

2) Từ trước tới nay, chúng tôi thuê nhà nhưng không có giấy tờ gì cả. Công ty kia có thể đuổi chúng tôi được không ?

3) Chúng tôi chỉ có mỗi một tờ giấy do cháu ông cho chúng tôi thuê nhà, viết nhận 3000đ. tiền nhà từ tháng 7 đến tháng 12-61 mà thôi.

Vậy giấy đó có giá trị gì không ? Xin Luật sư mách giùm.

Bà P.T.V.

ĐÁP : Việc thuê nhà chỉ được coi là hợp lệ nếu bà thuê của chủ nhà hay người được chủ nhà ủy quyền thay mặt. Nếu thuê của một người vô quyền chủ nhà có thể coi bà là người chiếm cứ vô quyền và đồng thời có quyền buộc bà phải trả tiền thuê nhà một lần thứ hai nữa. Vậy muốn cho hợp lệ bà cần phải liên lạc với chủ nhà hay công ty đại diện để điều chỉnh tình trạng.

NHỮNG NỤ CƯỜI...

(Tiếp trang theo 3)

mất bao nhiêu thì giờ nghiên cứu trước khi hoàn thành, nhưng ta thấy họa sĩ đã phối hợp được một cách chặt chẽ phần xác với phần hồn nhân vật dựng lên trong bức tranh. Từ nét mặt lằn môi, cho đến kiểu ngồi, kiểu đứng đều diễn tả được tâm trạng của từng nhân vật tùy từng đề tài.

Đề tranh : lạ

Có những hình thể rất thường, khó khăn như nét mặt ngạo mạn, căng cứng của một ông già (bức *Thế đấy*), nụ cười cằn cỗi của cô gái Thượng (bức *Cốc cười*) lố dáng cứng và xấu của một người đàn bà Thượng xách đôi bù nước (bức *Nụ cười của đời hư*), v.v., đã được Trần đình Thụy đặc biệt khai thác, và cũng chính ở sự đặc biệt khai thác các hình thể này, tác giả đã chứng minh được tài nghệ về kỹ thuật màu nước của anh. Sự cầu kỳ một cách khéo léo hình thể và tài điều hòa màu sắc giả dạn đã biến những hình thể khó khăn, tầm thường ấy thành những hình thể... biết nói và hấp dẫn.

Bức *Phù Thủy* đưa lên một hình ảnh vừa dữ dội vừa huyền bí. Đôi cánh dơi và nét mặt của nhân vật được tác giả xiết mạnh trên nền lụa trong thật cuồng nhiệt. Phải thành thật và say mê lắm mới tạo nổi sự cuồng nhiệt ấy trong họa phẩm. Họa sĩ đã có công nghiên cứu từng hình thể và làm cho hình thể ấy nói lên được tiếng nói của cảm nghĩ.

Bức *Lửa, Thép Lửa* đã mang cho ta một cảm giác chiến tranh, thép súng khét lẹt. Thuốc nước ở đây hình như không còn là thuốc nước nữa mà biến thành từng tảng sơn dắp dày cộm, vừa táo bạo vừa kiêu hùng.

(Còn 1 kỳ)

(1) Triển lãm họa phẩm Trần đình Thụy bắt đầu từ ngày 3-1 tới 10-1-63 tại phòng Thông Tin Đô Thành đường Tự Do Saigon.

MINH-TRIẾT

— Chuyên xem **CHỈ TAY** và **TƯỚNG MẠO** để đoán rõ vận-mệnh cùng mọi sự tương lai, học phúc...

— Truyền dạy toàn khoa **TIÊN TRI DỊCH SỐ** và khoa **NHAM-ĐỘN** là môn huyền bí sâu xa của thánh-nhân để lại.

— Hộ thỉnh phép **THÁI CỰC ĐỒ** để bảo hộ thân mạng (không nhận giúp các việc bất chính).

254 đường Minh Mạng — Chợ-lớn
Khu Vườn Lài

Đông-Đô, Thị-Nại-Am soạn — Bản dịch của TỬ-VI-LANG
SỐ 107 Kim-Thánh-Thán phê-bình — Thầy-Gòn chú thích

(Tiếp theo)

HỒI THỨ 15

— Bẩm Ân Tướng, tôi có nghe nói lễ vật năm qua đã bị giặc cướp đoạt mất, truy nã đến nay chưa ra. Năm nay dọc đường giặc cướp càng nhiều hơn ; từ đây đi Đông kinh không có đường thủy, chỉ rặt đường bộ, mà lại phải đi qua nhiều chỗ hiểm ác : nào là núi Tử Kim, núi Nhị Long, núi Đào Hoa, núi Tản Cái ; nào Đồi Đất đỏ, Ổ Cát Trắng ; nào đồ Dã Vân, rừng Xích Tùng... Đó đều là những chỗ cường đạo ẩn hiện như ma quỷ. Người tới rỗng tay không cũng không dám đi qua những nơi đó một mình. Huống chi nay quân gian nghe tin có vàng bạc châu báu, thế nào chúng chẳng xông ra đánh cướp ? Làm nguy thật thế, e uổng mất tính mạng. Vì thế tôi không thể đi được.

— Nếu vậy, ta điều động nhiều quân sĩ đi hộ tống cho chắc chắn.

— Ân-Tướng có dùng đến một vạn người đi kèm cũng không được việc đâu ! Vì bọn người thiếu can trường đó, cứ nghe có giặc cướp xông ra, ấy là tranh nhau chạy trước.

— Cứ như lời ngươi nói, thì lễ mừng thọ không thể nào chở đi được ư ?

— Tôi có một cách sắp xếp, nếu Ân-Tướng ưng cho, thì tôi mới dám lĩnh mệnh.

— Ta đã trông cậy vào ngươi mà ủy thác, sao lại không ưng ? Định sắp đặt thế nào, cứ nói ?

— Cứ như ngu ý của tôi thì đừng dùng xe cộ, cứ đem lễ vật xếp vào mười cái gánh, giả làm hàng hóa, người áp tải thì ăn mặc kiểu khách buôn, mười Sương-Cấm-quân tráng kiện thì giả làm bọn phu gánh thuê. Rồi cứ âm thầm lặng lẽ đi thâu đêm ngày, thẳng tới Đông-Kinh giao nạp. Như thế thì mới đi lọt.

— Ngươi lo liệu như thế rất đúng. Để ta viết thư trình Thái-sư, hết sức bảo cử ngươi. Khi trở về ắt được tờ sắc mệnh đem về theo.

— Thâm tạ ơn Tướng-công đã cử!

Lương-Lưu-Thư liền cho Dương Chí đốc thúc việc đóng gánh, giả trang. Mọi mặt lựa chọn cấm quân tinh tráng. Hôm sau, Lương truyền gọi chàng lên trước sảnh, rồi bước ra hỏi :

— Dương Chí ! Ngươi định bao giờ lên đường vào giờ nào ?

— Bẩm Ân Tướng, sáng mai đi được rồi, xin ban cho Ủy trạng.

— Còn việc này nữa ; Số là Phu nhân có thu xếp thêm một gánh lễ vật để biếu tặng bà con trong bảo quyến. Phu nhân cũng muốn giao cho ngươi lãnh luôn, nhưng lại sợ ngươi không thông thuộc đường ngõ nhà cửa, nên phải sai ngươi Nái công (1) là Tạ Đô-quản cùng hai viên Ngu-Hầu đi với ngươi.

— Ân-Tướng tha tội ; Tôi không thể đi được nữa !

— Lễ vật đã gói buộc đầy đủ, gánh sẵn sàng, sao lại không đi được ?

— Bẩm, mười gánh lễ vật kia thì tôi chịu trách nhiệm hoàn toàn, mọi người đi kèm cũng đều do tôi sai khiến, bắt đi sớm phải đi sớm, bắt đi muộn phải đi muộn, bắt đi họ phải đi, bảo nghỉ họ phải nghỉ. Nay giờ lại thêm Cụ Đô-quản và hai vị Ngu-Hầu đi với tôi. Các vị ấy là người của Phu nhân sai đi, vì Nái-Công lại chính là môn hạ thân tín tại Phủ Thái-Sư. Nếu dọc đường có chuyện bất đồng ý kiến các vị ấy cãi vã giằng co với tôi, thì tôi đâu dám tranh chấp ? Mà nếu nghe theo họ dễ hỏng việc lớn, thì tôi biết về phân bua ra sao ?

— Điều này dễ lắm. Ta cứ truyền cho ba người ấy phải nghe theo ý ngươi là được !

— Được như thế thì tôi tình nguyện lãnh trách nhiệm. Nếu xảy chuyện lôi thôi, cam chịu tội nặng.

Lương Lưu Thư vui vẻ khen :

— Ngươi thật có kiến thức hơn người, xứng đáng cho ta ngỏ lời tiến cử !

Lập tức gọi Tạ Đô-Quản và hai viên Ngu-Hầu ra trước sảnh truyền dặn :

— Nay Đề-Hạt Dương-Chí tình nguyện nhận tờ lãnh trạng, giám áp đoàn chở lễ mừng thọ, đưa mười một gánh bảo vật về kinh tiến nạp tại Phủ Thái-Sư. Việc này Dương Đề Hạt chịu trách nhiệm chính. Nay ba ngươi đi cùng, dọc đường lúc nghỉ lúc đi, đi sớm đi muộn... nhất nhất đều phải nghe lời, chớ có cãi vã chống chọi với Đề-Hạt. Công việc Phu nhân đã giao phó ba ngươi phải tự biết mà lo liệu. Phải cẩn thận để nhẹ nhàng, đi cho mau mà về. Chớ để lỡ việc !

Viên Đô quản già nghe đến đâu vâng dạ đến đấy. Thế là Dương Chí lãnh việc Canh năm hôm sau mọi người dậy sớm. Mười gánh lễ vật được chuyển từ trong phủ ra, đặt dàn hàng trước sảnh đường. Viên Đô quản cùng hai viên Ngu-hầu lại đem ra một gánh nhỏ nữa, trong đựng vải lụa gấm vóc và quý vật, cộng tất cả là 11 gánh. Mười một người cấm binh lực lưỡng đem ăn mặc giả phu gánh thuê. Dương-Chí đầu đội nón mát, mình mặc áo the, cánh thắt lưng buông mối, chân đi dép cỏ, lưng đeo dao ngắn, tay cầm dao dài. Viên Đô quản già ăn mặc kiểu lái buôn chủ doanh ; hai viên Ngu Hầu giả làm bạn đồng hành. Mọi người rời đều cầm dao, giắt thêm một cây roi song. Lương-Trung-Thư dặn dò lần cuối và trao văn thư. Đoàn người ăn uống no nê, rồi lên sảnh đường bái từ quan-lớn.

(Còn tiếp)

(1) Chữ «Nái» là sữa. Vú nuôi gọi là «Nái nương». Còn «Nái công» có nghĩa là người lão bộc thân tín đã từng nuôi nấng bồng bế con nhà quan.

MẤY TRANG [?] THẾ ĐIỆN

(Tiếp theo) TỪ CHUNG sưu tầm

ĐÈN ĐIỆN

Ông Edison biết rằng dây mà cháy thì cần có dưỡng khí trong không khí mới cháy được. Muốn không cho dây cháy, chỉ việc ngăn không cho không khí vào là hết cháy, nghĩa là phải truyền điện qua sợi tóc ở trong một quảng trống chân không (vacuum). Ông lấy một cái bóng đèn bằng thủy tinh, lắp sợi tóc vào, rồi bơm hết không khí ra. Ngọn đèn đầu tiên chiếu sáng được 8 phút rồi đứt dây tắt phụt.

Thí nghiệm đó cho ông Edison biết rằng ông đã tìm được đúng hướng. Bây giờ chỉ cần tìm xem thứ kim khí nào bền là được. Ông thử một sợi dây bằng bạch kim (platinum). Nhưng bạch kim rắn quá, rút nhỏ thành sợi tóc rất khó, lại phải cái tội đắt nữa.

Ông đành thí nghiệm với đủ mọi thứ kim khí. Đều không kết quả. Sau chót ông nghĩ hay thử bằng dây than xem sao, nhưng than dễ gẫy quá.

Ông lấy các-bon cho vào lò nung. Kết quả khá hơn. Một lần ông tạo được ba sợi tóc bằng các-bon, thì một sợi vừa ra khỏi lò đã đứt luôn, sợi thứ hai đặt xuống bàn lúc gắp lên bị đứt, nhưng may quá ông để được sợi thứ ba nguyên vẹn vào trong bóng đèn, ông cẩn thận bơm hết không khí ra. Đêm đã khuya lắm rồi, ông cùng với các cộng tác viên nín thở để đợi kết quả. Nhưng nín thở quả là thừa. Vừa cắm dây điện, thì ánh sáng tỏa ra, trong trẻo. Ai cũng cho rằng ánh sáng đẹp.

Tuy đã khuya, nhưng ai cũng cố nán đợi xem sợi tóc chịu được bao nhiêu lâu. Liệu dai hơn dây bạch kim được mấy giờ ?

8 phút qua đi mau lẹ, thế là các-bon dùng tốt hơn bạch kim rồi !

Rồi đèn cứ cháy, cháy mãi. Giờ nọ qua giờ kia. Không ai bỏ dở về đi ngủ được. Ai cũng muốn chứng kiến phút chót. Sau chót đói quá một người phải hy sinh đi kiếm thức ăn. Chẳng ai thiết ăn, nhưng vì bụng nó đói nên cũng phải chiều nó.

Rồi hết ly cà phê này đến ly cà phê khác, đèn vẫn sáng. Ngồi xem đèn mãi mỏi cả mắt, nhưng chẳng ai chịu rời phòng thí nghiệm. Rốt cục, ánh sáng bùng lên rồi tắt phụt. Vừa dùng được 45 giờ.

Edison đặt tên cho ánh đèn điện là « Pháp sư của Menlo Park » chuyển được đêm thành ngày.

Sau khi tạo được kỷ lục đốt đèn 45 giờ liền, Edison vẫn phải công nhận rằng sợi tóc bằng các-bon dễ hư quá, không thể đem dùng ở các tư gia hay công sở được. Edison bèn tiếp tục thử với các vật liệu khác. Ông thử cả sợi tóc bằng giấy, bằng các thứ vỏ cây, bằng gỗ, bằng da trăn. Đều không kết quả mỹ mãn.

Một hôm ông bèn nảy ý kiến thí nghiệm bằng tre. Tre được vót thật mỏng, rồi đưa vào lò đốt thành các bon, để lắp vào bóng đèn. Kết quả khá hơn, ông liền phái người đi tìm thứ tre thật tốt. Từng phái đoàn được cử đi Nhật, Trung Hoa, Ấn Độ, Ba Tây, bất cứ chỗ nào có tre mọc là ông cũng phái người đi lấy thứ tre về thí nghiệm. Ông thử tất cả 6.000 thứ tre và thấy rằng tre Nhật Bản tốt nhất.

Riêng công việc thử tre đã tốn mất 100.000 mỹ kim.

Ông trù liệu làm bóng đèn để bán, và sợ rằng thiếu tre ông cử người sang Nhật để tổ chức những công ty trồng tre. Nhưng một hôm ông chợt nghĩ đến chuyện tại làm sao không dùng thử sợi bông một thứ sợi rất thông thường ở Mỹ xem sao ?

Thí nghiệm xong, ông thấy sợi bông đốt thành các-bon còn tốt hơn tre.

Ông bèn chế tạo một lô bóng đèn mà sợi tóc là sợi bông đã được đốt thành các-bon.

Hồi đó, ông có quen với một ký giả tên là Marshall Fox, viết cho tờ Nữu Ước Diễn Đàn. Ông bèn mời ký giả Fox đến Menlo Park chơi để xem đèn.

Ký giả Fox về Nữu Ước viết bài báo giật gân và đặt tít như sau : " *Giáng sinh năm 1879 chứng kiến một cuộc cách mạng lớn lao : ánh đèn điện ra đời, đổi đêm thành ngày* ".

(Còn tiếp)

TRUYỆN TRINH THÁM ĐẤU TRANH CHỐNG CỘNG — GIÁN ĐIỆP HẢI MÃ

SỐ 7 (Tiếp theo) LƯƠNG-QUÂN phóng tác

Hắn đi trở ra phòng ngoài, đứng lại ngắm hai vết bàn tay máu trên tường và hỏi :

— Anh không muốn chúng tôi tìm cỗ các tên đã hành động dã man như thế này với Mỹ Liên à ? Nên anh chịu giúp chúng tôi thì chúng đã bị bắt. Cô ấy dầu sao cũng là người thân của anh, phải thế không ? Tôi nghe đồn anh là chủ đồ đầu của con nhỏ mà.

Trần Cương cười nhạo :

— Thôi đi, xin anh đừng giở giọng ngọt nhạt ra với tôi nữa. Kẻo tôi oà lên khóc bây giờ đấy này. Đồng ý, tôi sẽ cùng đi với anh.

Danh tươi tỉnh ngay:

— Tôi biết mà, chính tôi báo với đại tá Chính là khỏi phải gởi giấy đòi anh.

Cương chua chát nói :

— Vẫn những thủ đoạn nặng mùi của các anh ! Lần này ông ấy định bịa truyện gì để tống đạt trát đòi tôi ? Mất cắp đồng hồ chăng ?

Danh lim dim nhắm mắt bắn mắt lại :

— À, lần này thì ông ấy bị đánh cắp cả bút hút thuốc lá. Anh phải móc ra trả tôi đi. Tôi vừa nhét vào túi anh đấy.

Cương móc cái bót đưa cho hắn, mặt vẫn lạnh như tiền :

— Nếu tôi không chịu tai một tháng năm khám chứ gì ? Có đúng thế không ? Các anh ác thật !

Danh cười hề hề :

— Với anh, điều bực mình nhất là chưa kịp căng bẫy anh đã dò ra rồi. Chỗ anh em, tôi nói thực : chuyến này, ít ra anh cũng bị hai tháng kia. Ông Chính cần gặp anh ghê lắm.

o°o

Khi viên thanh tra và Cương bước vào văn phòng liên lạc thì thấy cô Phụng mập đang ngồi đánh máy.

Cương nhìn cô gái già lăng nhăng mắt chán nản nhưng cam chịu. Chàng không hiểu nổi tại sao một người đàn bà lại có thể ăn mặc lôi và xấu đến thế. Chàng còn nhớ cách đây năm năm, khi đến chào từ biệt đại tá Chính và được thấy mặt cô ta lần đầu, chàng cũng có ý nghĩ giống hệt như bây giờ. Cái mũi vẫn đỏ hoe, bóng lộn như thế, tóc vẫn rối bù và quần áo tề ngắt. Cô ả cũng không già hơn trước và thái độ phớt tỉnh đối với bình thức bề ngoài của cô khiến chàng rất lấy làm bực mình.

Tuy nhiên, hơn ai hết, chàng biết rất rõ khả năng của cô gái xấu xí đó. Nàng nói chơi chảy hàng chục thứ ngoại ngữ và từng được thưởng huy chương về chỉ khi dùng cảm trong công tác. Cái nguyên một việc nàng là cánh tay phải của đại tá Chính cũng đủ chứng tỏ tài ba của nàng như thế nào. Phải là một người thừa sức tự chủ mới có thể chịu đựng nổi mâm phút giáp mặt với ông ta. Viên đại tá xưa nay vẫn đòi hỏi ở mọi người những cái mà chính ông có thể cung ứng được, nghĩa là một hiệu suất cao nhất. Nhưng, giỏi thì giỏi, chàng vẫn không hiểu ông Chính làm thế nào để có thể chịu đựng được một người tướng mạo như vậy từ bao nhiêu lâu nay.

Cô Phụng ngước đầu lên và nhìn chàng bằng cặp mắt dửng dưng nhưng sắc như dao ngón tay lem mực chỉ vào khung cửa cạnh đó :

— Mời hai anh vào ngay đi. Đại tá đang chờ các anh.

Lê Danh vẫn cười rất tươi :

— Cám ơn cô. Hôm nay trời đẹp quá, cô nhỉ !... Tự dưng người cứ nhẹ hẫn đi và...

Câu nói xã giao bị tiếng máy chữ gõ rào rào lấp đi : cô thư ký không buồn đợi cho hắn nói hết đã cúi xuống tiếp tục làm việc như cũ.

Cương đẩy hắn đi, miệng cau nhàu :

— Thôi đi, ông ! Đừng phí lời nữa. Cô Phụng này không ưa những anh chàng hay tán dẫn.

Danh ngó chừng có ý tiếc và đẩy cửa bước vào văn phòng trong.

Đại tá Chính đang đứng trước trước lò sưởi lom dom ngọn lửa, hai tay chắp sau lưng, nét mặt tươi mãi, vui vẻ. Cao lớn, hai vai vạm vỡ như võ sĩ, lưng thẳng như chỉ đặt, trông ông hoàn toàn có tư thế nhà binh. Mái tóc hoa râm hớt ngắn, da dẻ sạm đen, viên đại tá không có vẻ là một người chuyên ngồi trong văn phòng.

Ông nhìn Trần Cương qua vai Lê Danh và mỉm cười cất tiếng trước :

— Chào anh Cương, gặp anh tôi vui quá.

Cương âm ư đáp :

— Thế thì hay lắm, vì tôi trông ông như có chuyện gì không được vừa lòng.

Chàng đưa tay bắt tay vị đại tá. Ông này vẫn giữ nguyên nụ cười, chỉ ghế mời :

— Anh ngồi chơi. Có phải ai cũng được sống thảnh thơi theo ý mình đâu. Tôi bận bù đầu ngày đêm. À, mà bây giờ tôi cũng chỉ có thể nói chuyện với anh trong vòng hai mươi phút thôi. Tôi có cuộc họp ở bên Bộ Ngoại Giao vào đúng mười hai giờ trưa.

Cương ngồi xuống ghế, lựa một điếu thuốc lá châm hút và quăng cây diêm vào trong lò sưởi. Chàng cảm thấy rất khó chịu trong người. Những chuyện này thật là đáng bực mình. Chàng vẫn nghe đồn rằng, vì thiếu cộng sự viên đắc lực, đại tá Chính phải tự tay làm lấy nhiều công việc. Có những lúc thuận tình, chàng đã toan nhận lời giúp việc ông ta, nhưng ý nghĩ này chỉ thoáng qua rồi lại bị dập tắt ngay. Thời gian lao đầu vào nguy hiểm đã qua rồi. Ngày nay, không còn là thời kỳ chiến tranh nữa. Đành rằng ông Chính là người rất tốt, song chàng không còn muốn tự hiến thân làm một thứ... «chim mồi».

(Còn tiếp)

MỖI NGÀY MỘT TRUYỆN

Một đám cưới... cười ra nước mắt

của CHÓM

Ngày xưa, khi xuất giá tòng phu, cô dâu «cổ điển» thường ứa hai hàng lệ khiến các cụ nhà ta phải vuốt râu mà ngâm rằng: «khấp như thiếu nữ vu quy nhật!».

Ngày nay, lúc nhảy tót lên xe hoa để về hú hí với đức ông chồng, cô dâu «cải cách» đã chẳng khóc thì chớ, đôi khi nhoẻn miệng cười tình ra chiều thích chí khiến các nhà mô phạm tân thời cũng phải mân mê bộ râu cá chốt mà than rằng:

« Hỡi ơi! Thời buổi văn minh
« Cô dâu, chú rể nhà mình hơn... Tây! »

xXx

Mà hơn Tây thật! Vì bao nhiêu lễ nghi phiền phức đều được bỏ đi hết. Chỉ còn lại có hai khoản: in thiếp báo hỉ sao cho thật đẹp và tổ chức tiệc cưới sao cho thật «chu» là được. Về việc in thiếp thì chú rể đã nhận được mật lệnh là muốn câu thêm hồi môn, phải khéo biết đem ra trình bày cho bằng thích... mê đây, cửu phẩm của ông nhong nhong. Còn về tiệc cưới thì chàng ta cũng được chỉ thị rõ ràng «phải kết hợp hai họ lại thành một khối cho đỡ phiền và đỡ tốn và trù tính làm sao cho trị giá mỗi phần ăn không được phép trội hơn số tiền mừng. Tuy nhiên, chớ nên bủn xỉn thái quá để đến nỗi mãn tiệc ra về, quan khách còn phải buộc lòng rủ nhau đi xơi thêm hủ tíu!»

xXx

Sau những lời dạy dỗ trên đây được đặt làm «khuôn vàng thước ngọc» tại một «Cao lâu đại phạn điếm» rồi, chú rể nhà ta mới sực nhớ ra rằng: «cần phải có cái gì để tươi thêm vào bữa tiệc cho bớt phần khô khan — Chàng bâng khuâng nhớ tới âm nhạc rồi tặc lưỡi — «thôi thì đành tốn tí tiền còm vậy cho thiếu cái chất văn nghệ là các bố các mẹ nhà mình sẽ ngồi ì ra mà nhai nhóp nhép, nghe buồn lắm».

xXx

Sáng kiến trên đây thật đáng khen vì tiệc cưới mới mở màn đầu, nhân để là «bốn món ăn chơi», hai bên nhà trai, nhà gái đã muốn nhảy lên chồm chồm vì những điệu nhạc hết sức giật gân và cuồng loạn. Rồi đột nhiên tiếng đàn bỗng lắng xuống khiến mấy bác phú ông cảm thấy tê tê, buồn buồn như đang được ngoáy tai. Các bác cứ đứng đực người ra những... chú Tàu ngơ kên rồi quên cả việc bưng tiếp món ăn. Nhận thấy «cái dòng thực phẩm» bỗng dưng bị đứt quãng khá lâu, các quan khách liền la ó om xòm để tỏ lòng công phẫn.

May sao giữa lúc tình hình khẩn trương như thế, một ông y phục chỉnh tề và rất hợp thời trang trịnh trọng ôm một bó hoa cùng với một phong bì dầy cộm tiến đến phía cô dâu chú rể vừa tuôn ra ngay một hơi toàn những: «Loan phụng hòa minh, sắt cầm hòa hiệp, kết giải tâm đồng, bách niên giai lão v.v.» khiến quí vị quan khách mặc dầu đang hầu đói cũng tự nhiên cảm thấy có cái gì linh bình trong bụng!

oOo

Riêng chỉ có bác phó nhòm là chẳng quan tâm đến vấn đề nào cả. Người ta xơ nhiều hay ít, có «kết giải đồng tâm» hay không, bác cóc cần biết tới, chỉ cốt làm sao săn cho kỳ được những pha liếc mắt đưa tình đến đảo thiên đảo địa của các cô, các cậu phù dâu, phù rể vì có như thế, những tấm hình bác rửa ra mới ăn khách!

Thật vậy, các cô các cậu này đang trổ hết tài nghệ ra để «lấy le» với nhau. Có cậu vừa cao hứng tốc tuột vào miệng năm bảy ly «sô-nhắc» «uýt-ky» đã vội vàng cho tái xuất lên vai một đồng chí ngồi bên cạnh. Để che đậy lỗi lầm của một tài năng vừa chớm nở đã say mèm, một cậu khác liền rướn cổ cò lên gào:

— «Yêu cầu tân giai nhân chịu khó bước ra ca một bài cho vui!

Phe nữ giới cũng chẳng vừa, nhao nhao lên phản đối:

— Đồng ý! nhưng «phu» có «xướng» thì «phụ» mới «tùy». Vậy xin kính mời chú rể hát trước...

Lời nói chưa dứt, thì một chàng mặt toen hoẻn như anh kép già khi ra sân khấu đã vội vàng đứng lên trịnh trọng bước khỏi bàn tiệc, xá hai xá rồi cun kính thưa rằng:

— Dạ dám làm quý nương vậy mà tôi cứ tưởng «Phu xướng phụ tùy, chồng quỳ rồi vợ... đìm ?».

Lời nói «tế nhị» đó khiến các cô thẹn đỏ mặt nhưng ngược lại các cậu lấy làm thú vị lắm. Các cậu khoái trí, ngửa cả cổ lên mà cười hô hố!

oOo

Trong khi hai họ đang vui nhộn quá như thế và giữa lúc cô dâu, chú rể sửa soạn hoà ca một khúc yêu đời để đáp lại tấm thịnh tình của những ông bạn xe lửa cán không chết kia thì bỗng dầu vang vang xa đưa từ phía ngoài vọng lại, tiếng «ai» như oán như than, như trách chàng sao khéo phũ phàng, sớ vui duyên mới bỏ bàng tình xưa!

Lời ca mỗi lúc một lớn dần, thật là ảm ly thống thiết và đầy nhóc «dân tộc tính» đến nỗi nhạc điệu lai căng của cái ban hòa tấu gồm những «minh tinh», «quái kiệt» kia phải im bặt!

Thế rồi đột nhiên cử tọa thấy xuất hiện ngay trước mặt một «nàng tiên» tay còn có vẻ nữ sinh nhưng không hiểu tại sao cái bụng đã mang sẵn một khối tình to tướng!

Con người đau khổ ấy thôi buông tiếng hát bi ai, lặng lẽ tiến về phía chú rể đang ngay đơ người ra như khi... Từ Hải chết đứng!

Thế rồi mặt chàng đang đỏ lên vì men rượu, men tình, bỗng dần dần ngả xuống màu xanh lét khi nàng nữ sinh kia bắt đầu chuyển sang cái bề «nói lối» để lần lượt kể lại đoạn tình sử xưa kia mà kết cục là sau khi chỉ non, thề biển chàng đã thân ái tặng nàng một «trái dưa» vừa tròn vừa đẹp để làm kỷ niệm. Trái dưa đó, nhân giây phút vui mừng này nàng lấy làm hân hạnh đem trình bày trước hai họ lại nhè không biết nếp tẻ gì cả nên cứ há hốc mồm ra vì ngạc nhiên hay méo xệch miệng đi vì thương cảm.

Trước hành động của «cựu giai nhân» đã «lậu thuế» mà còn quá liều lĩnh như thế, không biết vì bực tức hay vì sao chẳng biết, một «tân giai nhân» vừa mới được pháp luật công nhận hồi sáng, nghĩa là có môn bài hẳn hoi, bỗng sa sầm ngay xuống.

Dưới cặp mắt tròn xoe, cô dâu «cải cách» của chú ta thong thả đánh rơi hai giọt lệ khiến các nhà mô phạm có mặt trong bữa tiệc đó phải giật mình tự hỏi: «phải chăng đây cũng là những giòng nước mắt của người trinh nữ trong ngày vu quy ?»

MÁCH GIÚP

— Em THY - ĐAN - HÙNG (Saigon):

a) Đó là loại ét xăng trái cây, do nước ngoài chế tạo. Em có thể hỏi mua tại các tiệm thuốc tây.

b) Nếu em muốn liên lạc với nữ thi sĩ đó để xin chép thơ, thì có thể biên thư về tòa báo, sẽ chuyển giùm em.

— Ông ĐÀO NGỌC HẠNH (Nha Trang):

Chúng tôi không ngờ một cơ sở lớn như vậy mà lại làm ăn ầu tả như thế. Tuy nhiên, nếu tiện ông có thể xin phép tác giả ở Pháp. Cứ gửi về Hàn Lâm Viện Ba Lê là tới (tác giả có chân trong H.L.V.)

— Ông NG-VĂN-VỊNH (Tam Hà):

Trường hợp có thể xin hoãn dịch (lý do: cột trụ gia đình, cha đã hy sinh vì tổ quốc).

— Ông NG-VĂN-KHU (Saigon)

Mọi chi tiết xin làm căn bộ CDV ông có thể hỏi tại Bộ Công Dân Vụ, số 272 Hiền Vương Saigon.

— Ông D.B.V. (Ban mê thuột):

Chưa có thông cáo về việc mở kỳ thi đó. Khi có thông cáo mới biết có thể lo, tuy nhiên ông nên sắp sẵn trước giấy khai sinh, bản sao thẻ Liêm tra v.v...

— Ông NG-VĂN-HOÀI (Saigon)

a) Ông theo dõi báo. Đợi thông báo sẽ rõ.

b) Cần có bằng tiểu học.

TÌM VIỆC

— Học sinh hiền lành học lực tú tài, có bằng THĐNC muốn nhận kèm trẻ tại tư gia từ độ lục trở xuống tiểu học. Điều kiện dễ dàng. Xin thư cho Khánh 302/3 Võ tánh Phú Nhuận Saigon.

— 2 Thanh niên đứng đắn, có Tú tài I, có bằng kế toán, cần tìm việc như Thư ký kế toán, hoặc kèm trẻ tại tư gia, hoặc bất cứ việc gì hợp khả năng. Xin biên thơ cho ông Ngọ 215 Sư vạn Hạnh Chợ Lớn.

— Học sinh Tú Tài I, học đệ Nhất 2 năm, đứng đắn, hiền, ngoan Trung — Muốn kèm tư gia từ đệ nhị trở xuống các môn Toán Lý Hóa Anh Pháp. Có thể ăn ở tại nhà Viết thư cho: Mr. Hải 301 Trần hưng Đạo (lầu 3) Saigon — Nhờ chuyển giao cho Nguyên.

— Nam sinh đã học xong lớp đệ nhất B, có Tú Tài I B, đã dạy học nhiều nơi, muốn tìm chỗ kèm trẻ từ đệ tứ (toán lý hóa) trở xuống. Cam đoan có kết quả.

Thư cho Nguyễn Khanh 13 Bùi thị Xuân Saigon

— Nam sinh mồ côi nghèo, học Đệ nhị B, xin kèm trẻ em từ Đệ Tứ đến hết bậc tiểu học, để giúp thêm phương tiện học vấn. Điều kiện rất dễ dãi. Có thể ở ngay tại nhà để kèm trẻ em. Liên lạc với Lê Hùng 115 Nguyễn Thông Saigon.

BÉ NGÔN BÉ LUẬN

của VĂN-HIẾU

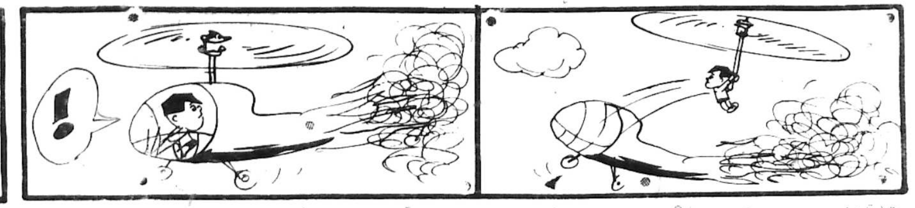

SINH HOẠT VĂN NGHỆ THỦ ĐÔ

Họa-sĩ Trần-Đình-Thụy với NHỮNG NỤ CƯỜI TRONG HỌA-PHẨM

● bài của VĂN-SƠN

Nhà danh họa Anh Nicolas Hilliard (thế kỷ 17) — là một trong những người đã khai sinh ra nghệ thuật sơn dầu — đã nói với hậu thế như sau: *muốn diễn tả sự việc, khung cảnh một cách trung thành phải dùng sơn dầu, nhưng nếu muốn diễn tả tâm hồn con người một cách êm đềm nhẹ nhàng thì phải dùng đến nghệ thuật màu nước* (aquarelle).

Trong một bức tranh sơn dầu, những nét chấm phá, những tảng màu đắp thật cao hay lõm xuống hẳn đem lại cho ta cái cảm giác khâm phục tài ba cũng như công phu của người đã tạo ra nó. Trái lại khi thoạt nhìn qua một bức tranh màu nước ta thấy sự cấu tạo nó thật là dản dị. Thật ra, sự cấu tạo tranh màu nước có thể coi là khó khăn và công phu hơn tranh sơn dầu nhiều. Ít có người biết rằng trước khi đặt ngọn bút trên mặt lụa, họa sĩ đã phải khổ tâm nghiên cứu từ bố cục cho đến hình thể, khi đã chắc chắn một trăm phần trăm rồi mới bước vào giai đoạn thực sự hoàn thành. Vì ngọn bút màu nước đã đặt xuống là bất di bất dịch, không như tranh sơn, không vừa ý là còn có thể sửa đi sửa lại được.

Ở Việt Nam ta, trong bộ môn hội họa, kỹ thuật màu nước chưa được khai thác triệt để như ở ngoại quốc. Có một vài họa sĩ đã chú ý và trong một vài phòng tranh đã thấy xuất hiện khá nhiều bức tranh loại này, tuy nhiên, chưa có một phòng tranh nào trưng bày thuần túy tranh màu nước đạt được kết quả như ý muốn của tác giả và đáp lại kỳ vọng của giới yêu nghệ thuật.

Đã từ lâu, những người yêu nghệ thuật hội họa vẫn chờ đợi...

... Và họa sĩ Trần đình Thụy, sau hơn hai năm im hơi lặng tiếng, đã xuất hiện với một phòng tranh màu nước vô cùng đặc biệt:

Triển Lãm... lạ (1)

Đáp lại đúng ý muốn của nhà danh họa Nicolas, họa sĩ Trần đình Thụy đã đem kỹ thuật màu nước để diễn tả một khía cạnh đặc biệt của đời sống tinh thần con người. Đó là cái Cười. Ngót 50 bức tranh đều quy tụ về một đề tài. Hời hợt mà nghĩ thì đề tài Cười vô cùng nhỏ hẹp cười lớn, cười nhỏ, cười mỉm, cười nửa miệng, cười hô hố, là hết. Nhưng suy đi nghĩ lại thì thấy cái Cười lại cũng thật là bao la, súc tích, vì con người có thiên hình vạn trạng lối cười trong nhiều trường hợp và trong nhiều thời đại khác nhau. Có những nụ cười vượt không gian và thời gian, bất di bất dịch, trái lại cũng có những nụ cười chỉ có thời gian tính.

Thai nghén hơn hai năm trời, âm thầm với những nụ cười trong tác phẩm của mình, họa sĩ Trần đình Thụy đã chứng tỏ cho chúng ta thấy một tinh thần làm việc đáng kể. Phòng tranh «Cười» không những chỉ là một công trình nghệ thuật lạ lùng kể về hội họa mà nó còn là một công trình diễn tả tâm hồn con người một cách vô cùng tế nhị trên bình diện văn nghệ nữa.

Chơi nền: lạ

Điều đặc biệt mà ai cũng nhận thấy ngay trên họa phẩm Trần đình Thụy là lối chơi nền vô cùng uyển chuyển. Anh không đi theo khuôn thước cũ của các họa sĩ quốc tế đã đi bước trước. Anh đã áp dụng một phương pháp mới không lệ thuộc kỹ thuật cổ điển nhưng cũng không phá vỡ nền tảng chính yếu vốn có.

Trong đa số họa phẩm, anh dùng nền màu nhạt, bố cục lạ, uyển chuyển nhiều khi thật là dản dị. Sự dản dị (theo ý chúng tôi) là yếu tố quan trọng trong nghệ thuật, nhưng không phải cứ làm dản dị là đã đẹp, vì trong sự dản dị ấy, nếu muốn cho đẹp, họa sĩ phải có kỹ thuật cao, phải suy tư nhiều mới đạt được.

Chúng tôi muốn nói đến bức «Rau Non» vẽ một cô bé 12 tuổi, đang ngồi nghiêng nghiêng, nụ cười nhẹ như gió thoảng, cuốn sách để sát bên. Như người khác chắc họ sẽ dùng nền màu đậm và kín để tiện thể làm khung cho bức tranh, nhưng Trần đình Thụy đã chỉ dùng một chút nền màu thật nhạt, nhẹ như một cánh mây, ở phía trên. Thoạt nhìn, ta tưởng bức tranh mất phần cân đối, nhưng nhìn kỹ ta thấy chút nền màu ấy đã làm bức tranh trở nên [illegible] dung dị như lòng em bé gái 12 đang mơ hoa trên những cửa ngọc đường.

Các bức Cười thơ ngây (vẻ bé ngây cười với đứa cháu) *Xanh* (người con gái thượng) *Má xanh* (thiếu nữ sụp sau quạt) *Gió lộng* (Một đô thị bão. Thương đua gió trên cao) *Thanh Thản* (ông già nét mặt hân hoan) *Đê Mê* (nét mặt và nụ cười sung sướng của một thiếu nữ), v.v. nói lên sự tế nhị trong tư tưởng tác giả. Không những là họa sỹ, là thi sĩ, tác giả lại còn là một nhà phân tâm học nữa. Không rõ mỗi họa phẩm, tác giả phải

(Xem tiếp trang 2)

TRUYỆN LẠ 4 Phương

AI MUỐN SỐNG LÂU NHƯ ÔNG... BÀNH TỔ?

Bắt đầu từ tuổi 40, nếu chúng ta không muốn bị đau tim thì chỉ có một phương pháp: tập thể dục. Đó là lý luận của giáo sư White, một bác sĩ chuyên chữa bệnh tim rất nổi tiếng.

Ông tuyên bố: nếu bệnh nhân cứ nghỉ ngơi không hoạt động gì thì bệnh tim càng hoành hành mạnh mẽ thêm. Theo ông, thì tuổi trung bình của đời sống bắt đầu từ 20 và kéo dài tới 80 tuổi. Tuy vậy, các năm nguy hiểm trong thời gian 60 năm đó không phải là 20 năm sau cùng mà chính là 20 năm đầu tiên (từ 20 tới 40 tuổi). Chính vào khoảng thời gian này người ta ỷ có sức mạnh ăn chơi bừa bãi nên chóng chết. Nếu người ta năng luyện tập, vận động các bắp thịt thì có nhiều hy vọng sẽ sống lâu hơn. Vận động cho mồ hôi người ra chính là yếu tố căn bản cho những ai muốn noi gương cụ Bành Tổ vậy!

Giáo sư White còn nêu lên một thí dụ hùng hồn: tuy giáo sư đã 73 tuổi, cái tuổi gần kề miệng lỗ, mà ngày nào cũng đi bộ hàng chục cây số vẫn khoái đi xe đạp như các tay đua, vẫn khỏe như vâm.

Trước tình trạng «càng già càng dẻo càng dai» ấy, người ta phân vân tự hỏi không biết giáo sư White có cưới thêm một ả hầu non để... dưỡng lão không? Tuy giáo sư không nói ra, nhưng người ta cũng lấy làm ngờ lắm!

VÀI CON SỐ VỀ XI-NÊ-MA

Sau một thời gian điều tra, Viện Ga-Lúp ở Mỹ vừa cho biết vài con số ngộ nghĩnh về điện ảnh như sau:

— Các phim chiếu ở Mỹ trong một tuần lễ nối liền với nhau có thể dài gấp 7 lần đường xích đạo.

— Nếu đem tất cả số vải căng làm màn ảnh các rạp chiếu bóng ở Mỹ may thành áo sơ mi, người ta có thể tặng cho 165.000 khán giả mỗi người một chiếc.

— Sau cùng, điện lực dùng một năm trong các rạp chớp bóng hạng trung có thể đủ thắp sáng cho 33.000 căn nhà cũng trong khoảng thời gian đó.

hoa thơm cỏ lạ

— Thân để mà lột cọp, thấy cô thì thích, thấy chó sói thì run, quên mất cả bộ da khoác là lốt cọp

DƯƠNG-TỬ

— Đang thật yêu mà bỗng oán ghét là còn yêu một cách âm thầm tha thiết.

DE SCUDÉRY

Thơ

Cởi mở

Mây ngưng đọng ghi sâu lời thệ ước
Gió rì rào trỗi khúc nhạc yêu đương
Tay cầm tay mà chan chứa tình thương
Mắt nhìn mắt thầm trao niềm luyến mến
Từ phương nao một chiều anh chợt đến
Gõ cửa lòng em khép kín từ lâu
Tự nghìn xưa có hò hẹn gì nhau
Mà tưởng đến ngàn sau còn tha thiết
Lời anh nói, chưa thành em đã biết
Mắt em trao, anh đã hiểu em rồi
Nụ cười anh chưa thoát khỏi vành môi
Em tưởng sống bằng muôn vàn đắm đuối
Trong thế giới ái tình không có tuổi
Mà yêu thương chỉ có nghĩa là cho
Hai tâm hồn hòa hợp chẳng so đo
Không tính toán và chẳng hề phân tách
Ai dám bảo: cuộc đời nhiều ngăn cách
Khi ngân giang còn có nhịp cầu ô
Đã tin yêu ai còn dám nghi ngờ
Đem chứng thực bằng giấy tờ pháp lý
Ta yêu nhau đã từ muôn thế kỷ
Lờ giao kèo hơn thư biên xanh lơ
Màu xanh tươi đượm mà nét mong chờ
Màu hy vọng như tình yêu bất diệt
Mây giăng mắc tô thêm màu đằm tuyệt
Cho bầu trời và cho cả tình ta
Chim trên cành rộn rã cất lời ca
Mùa xuân đến hay hồn ta mở hội?

THỦY-LAM
(Nha trang)

CƯỜI TỦM TỈM

TIẾT KIỆM

Ba về khoe với bố.

— Bố ơi! Hôm nay con tiết kiệm được hai đồng...

— Tốt lắm! Con làm thế nào, kể cho bố nghe xem nào!

— Đáng nhẽ con đi ô tô-buýt mất hai đồng nhưng con không đi, con chạy theo ô tô buýt, ba ạ!

Ông bố phản nộ:

— Đồ ngu! Nếu mày chạy theo xe tắc xi, có phải để dành được sáu đồng không?!

ĐI THĂM đồng-bào Thượng định-cư

(Tiếp theo) Ký sự của VŨ-BÌNH

NHỮNG CUỘC ĐỐI PHÓ VỚI CỘNG SẢN CỦA SỐ NGƯỜI SINH SỐNG PHIÊU LƯU

Sống về rẫn thì phải đi tìm rẫn

Không phải chỉ riêng về nghề bắt rắn, mà nói chung về nghề săn, bắt thú rừng thì cũng như thế. Khi định cư xong mà chỗ định cư ấy lại không có thú để săn, họ cũng chưa nghĩ đến việc trở lại rừng sâu. Họ cứ đi tìm vùng. Khi đi tìm được, nếu gần thì về, nếu xa thì ở luôn. Thức dồn về hướng nào, họ dồn theo về hướng đó. Theo như chúng ta biết thì thú rừng và cây gỗ đâu đâu cũng ở người ven rừng được. Nó dần dần đưa chúng ta về rừng sâu. Càng ngày càng sâu. Do đó mà đồng bào Thượng, trong trường hợp theo đuổi sự sống theo sở thích, mà cũng là sở trường của họ, đã dần dần đi sâu vào mãi trong vùng xa kia.

Những xóm chèo leo đối với Việt Cộng như thế nào?

Thượng, thương ở trong người còn ở lại nay kéo ăn các đồng bào bỏ trại định cư mà đi là nhưng người theo Cộng sản. Có khi riêng thì họ đi báo với cơ quan hành chánh hoặc quân sự trong vùng. Có khi họ chỉ chờ chức việc qua thăm sóc mới báo cáo.

Về phương diện chính quyền thì những việc bỏ đi như vậy là có thể thiệt thòi cho ta và có lợi cho phía Cộng sản nhưng thực tế thì số bỏ đi đối phó thế nào với Cộng Sản? Cộng Sản sẽ lợi dụng những trường hợp đó như thế nào?

Sự thật thì kể tới bài này không có nắm được toàn bộ sự kiện đã xảy ra trong khắp vùng sơn cước nhưng theo các người dư luận đã nắm được thì Cộng Sản chẳng có gì lợi ích với việc này. Vì căn bản của anh than ra đi như vậy là theo cây đầu, theo rắn, theo nai, theo heo, chớ không theo Cộng sản.

Những cuộc đối phó với Cộng Sản của số người sinh sống phiêu lưu

...Chúng tôi góp nhóp được hơn năm trăm ngàn và đã xin mẫu đơn khẩn đất rừng đưa cho một thằng bạn ở nhà coi sóc việc xin phép cho hợp thủ tục. Mấy đứa tôi kéo nhau đi đạp rừng để điều tra kỹ lưỡng xem miếng đất của mình muốn xin khẩn có gỗ hay không. Chúng tôi đi xa quá, đến lúc xem đồ ăn thì mới giật mình. Thì giờ trở lại còn mong manh quá, mà bình nước uống thì là khó hơn một tiếng đồng hồ. Lò theo dấu với chúng tôi ra suối thì gặp một đoàn người Thượng. Họ có 6 người đàn ông và 2 phụ nữ đang lấy nước bằng ống lồ ô. Họ hỏi han nhau. Tôi đi trước với 2 người, ở sau còn 2 người có súng đi săn. Họ hét lên bằng tiếng Thượng. Thằng bạn tôi cũng «nọt nẹt» lại một hồi. Họ lắc đầu, bảo chúng tôi đưa tay lên. Nhìn dao dài và tên, ná của họ với vẻ giết người, tôi đâm ngán, nên theo cử chỉ của thằng bạn tôi: đưa tay lên nhưng đừng nếp qua bên lề. Thằng bạn tôi nói: «Gặp Thượng công rồi. Liệu cách khác mới được». Đoạn phía sau đi tới thấy thế đưa súng lên, bắt họ đưa tay lên trời. Chúng tôi bỏ tay xuống. Thằng bạn tôi chỉ vào thằng cầm súng «nọt nẹt» một hồi với họ, họ mới cười.

Thì ra họ cho chúng tôi là Cộng sản vì chúng tôi mặc lôi thôi; đến lúc thằng bạn cầm súng mặc đồ Tây theo lối đi săn thật kẻng đến họ mới tin. Phần chúng tôi thì cũng cho họ là Cộng sản nên đang tìm cách đối phó.

Sau khi «thuận bộ» với nhau chúng tôi mọc thuốc lá mời họ hút và hỏi thăm cây rừng họ không chịu nói. Họ bảo rằng:

«Không ghét các ông, nhưng vì các ông đốn hết cây rừng làm cho người Thượng khó lòng làm ăn già lộ được, phải rút vào trong xa. Bây giờ các ông cứ việc coi đâu được thì làm đó. Còn chỉ ra bằng miệng, chúng tôi không chỉ». Họ nói miệng họ đói là tại chúng tôi. Bây giờ miệng họ không nói cho chúng tôi đốn cây rừng nữa.

(Còn tiếp)

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Làm bánh ga tô

(Để trả lời cô Nguyễn Tuyết Nga ở Gia định, hỏi trong mục M G)

1) Vật dụng: 150 gam đường, 150 gam bơ, 150 gam bột, ba quả trứng gà, hai thìa xúp rượu rum, một nhúm muối.

2) Cho bột vào liễn, khoét giữa bột một lỗ rồi đập trứng gà vào, đánh thật nhuyễn.

3) Cho bơ vào chiếc xoong nhỏ, chưng lên bếp chừng một phút rồi đổ vào bột trộn cho đều.

4) Cho đường, muối vào đánh thật kỹ. Cho rượu rum vào. Lại đánh nữa, tới khi không còn lên bọt nữa là được.

5) Đổ bột đã đánh với trứng, đường, rượu, muối, bơ vào khuôn rồi đặt lên bếp lò, than hay dịu. Chừng 40 phút thì được. Lấy dao chọc vào bánh nếu thấy khô là đã chín.

HÀ-MAI-LAN

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

tranh và lời của VĂN ĐẠT

đi tìm NGƯỜI YÊU

Tiểu-thuyết phóng tác của HOÀNG HẢI THỦY — Nguyên-bản THE CITADEL của A.J CRONIN

66 62

(TIẾP THEO)

PHẦN THỨ TƯ

VI

Tuy vậy, đường đường Cẩm-Tâm là một nơi được các bà, các cô thanh-lịch nhất thủ-đô thường lui tới. Thường thường, mở báo đọc, người ta vẫn thấy các bà nhà giàu, hoặc có địa vị đăng tin vừa «khai hoa, nở nhụy» hạ sanh quí tử, ái nữ tại dưỡng đường Cẩm Tâm vào hồi..., ngày... vv..., Mỵ Tâm bày biện, trang hoàng các phòng toàn một màu hồng, và mỵ tính tiền cũng thẳng tay. Ngoài tiền phòng đắt gấp năm những chỗ khác, mỵ còn tính thêm nào là tiền thuốc, tiền bác-sĩ, tiền nữ y-tá gác đêm vv...

Mỵ Tâm có cái tật dễ dãi và hay có cảm-tình với các thầy thuốc trẻ tuổi. Mỵ cười tình với Sơn trong lúc Quang giới-thiệu:

— Ông này là người sẽ gửi đến đây cho chị cả trăm thân chủ. Tôi sợ chị sẽ phải mướn thêm Ô-Ten Plaza để chữa bệnh.

Mỵ Tâm nhõn nhoẽn:

— Mướn Plaza đâu chưa thấy, hiện giờ... chỉ thấy các bà ở Plaza tranh nhau đến nhà tôi nằm thôi.

Sau một tràng cười ha hả, Quang đưa Sơn lên lầu. Họ vào phòng bà Đốc Phủ Bảo. Vật làm cho Sơn chú-ý nhất là bình hoa tươi đặt trên bàn ngủ đầu giường.

Bà Bảo là một người chừng sáu mươi tuổi. Bà ngồi trong giường, lưng dựa vào hai chiếc gối, tay cầm một cuốn sổ ghi những triệu chứng của bệnh trạng mà bà nhận thấy trong đêm qua cùng những câu hỏi mà bà muốn các bác-sĩ giải thích. Không do dự, Sơn xếp ngay bà này vào loại «bệnh-nhân giả tưởng, lắm chuyện và thích ghi chép vớ vẩn».

Ngồi bên giường, Quang bắt mạch, hỏi qua loa vài câu và nói đùa vài câu — chỉ có thế thôi — anh bảo cho bà Bảo biết rằng chiều nay, bác-sĩ Trịnh Tu sẽ tới và đem đến bản kết quả một cuộc nghiên-cứu rất quan-trọng về tình trạng cơ-thể của bà. Quang yêu cầu bà để cho bác-sĩ Vũ-Sơn — một bác-sĩ chuyên khoa nổi tiếng nhất về các bệnh phổi — khám bệnh. Bà Bảo bằng lòng ngay. Trong cuộc trò chuyện sau đó, Sơn được biết rằng từ hai năm nay, bà Bảo được bác-sĩ Đỗ-Trọng-Quang điều trị, và mấy lần được bác-sĩ Quang «cứu cho thoát chết» và bà rất giàu, góa chồng, con cái lại không có.

Quang rỉ tai Sơn khi họ ra khỏi phòng:

— Toa chưa biết... bà già này là một cái mỏ vàng đấy. Chúng mình tha hồ mà đào. Chỉ sợ không có sức thôi.

Sơn không nói gì cả. Khung cảnh và không khí trong cái dưỡng đường này làm cho chàng lợm giọng. Bà Đốc Phủ Bảo không đau đớn gì về phổi hết. Phổi bà cũng mạnh, cũng như cũng yếu, như bộ phổi của cả trăm ngàn bà già sáu mươi khác.

Ra khỏi dưỡng đường Cẩm-Tâm, Sơn cảm thấy hối hận, nhưng chàng chặc lưỡi nghĩ thầm — «Bà ấy thừa tiền, không biết tiêu gì thà tiêu về tiền thuốc còn hơn». Và đến cuối tháng ấy, khi chàng nhận được tấm ngân phiếu 1.000 đồng, do dưỡng đường Cẩm-Tâm trả về việc «khám nghiệm đặc-biệt cho bệnh nhân», Sơn tỏ ra hài-lòng và thấy sự hối-hận của mình hôm nọ là lố-bịch.

Mỗi ngày, Sơn càng nhận được nhiều ngân-phiếu trả tiền.

Thân-chủ của bác-sĩ Vũ-Sơn mỗi ngày một tăng lên nhiều. Con bệnh đông đến nỗi chàng làm việc không xuể, và trở thành một nạn nhân của công việc.

Sau ngày đến tiệm Bạch-Lan, chàng được ông Toàn-Vinh mời đến nói chuyện. Sau cuộc nói chuyện ấy, bao nhiêu nhân-viên của tiệm Bạch-Lan, kể cả các cô bán hàng gia lẫn trẻ, đều đến phòng khám bệnh của bác-sĩ Vũ-Sơn mỗi khi họ đau ốm — Kể cũng lạ, hễ có nào tới phòng mạch của Sơn một lần là cứ đến mãi, không cô nào bỏ chàng cả.

Có tiền vào, Sơn bắt đầu sửa sang lại tòa nhà. Chàng xây lại mặt tiền, mua thêm bàn ghế và máy chiếu điện, máy rọi quang-tuyến đặt trong phòng mạch.

Sự thành-công của ông bác-sĩ mới tới, tòa nhà sửa sang lại, chiếc xe ô-tô mới những bộ máy chiếu điện tối tân, quảng cáo cho Sơn rất mạnh. Nhiều thân-chủ của bác-sĩ Phan — lại trở về căn nhà này.

Cuộc đời của Sơn đã hết những ngày buồn nản và chờ đợi. Chàng bận suốt ngày. Trong trường hợp ấy, lẽ cố nhiên chàng phải tổ-chức lại lề lối làm việc.

Một buổi sáng, chàng bảo Huyền:

— Anh vừa nghĩ được một chuyện này em ạ. Em mướn thêm người làm việc nhà và lên đây pha thuốc giúp anh. Anh vừa khám bệnh vừa cho thuốc mất nhiều thì giờ quá. Anh để sẵn vài thứ thuốc, tập cho em pha quen, rồi em pha sẵn cho anh. Lúc anh gọi là có ngay. Từ nay, em sẽ là nữ y-tá của anh.

Nàng nhìn chồng, do dự:

— Nhưng em có biết gì về thuốc men đâu?

Chàng mỉm cười làm nàng an lòng:

— Không sao đâu. Chỉ có vài thứ thuốc bổ thôi mà.

Nhưng Huyền vẫn còn thắc mắc:

— Nếu anh cần, em sẽ giúp anh. Nhưng mà...

Hiểu vợ muốn nói gì, Sơn gắt lên:

— Khổ lắm, anh biết tại sao em lại do dự rồi. Hồi trước, ở Tiên-Giao, anh có nói với em là anh rất ghét cho uống thuốc, vì thuốc vô bổ, uống nhiều chỉ có hại. Nhưng bây giờ khác, bệnh-nhân họ thích uống thuốc. Muốn có tiền, mình phải tâm lý một chút mới được. Với lại, mình có cho họ uống thuốc độc đâu? Toàn thuốc bổ cả mà!

Trước kia, Huyền đã cãi lại chồng. Nàng bảo vệ đến cùng ý-kiến của nàng, nhưng bây giờ khác, nàng buồn rầu và lo sợ khi thấy chồng thay đổi quá nhiều. Nàng không còn ảnh hưởng gì đến chồng nữa. Bây giờ Sơn hoàn toàn làm theo ý chàng.

Nàng bắt đầu sống trong căn phòng pha thuốc chật hẹp trong những giờ đông khách, chờ đợi những tiếng gọi thuốc của chồng. Đôi khi, nàng khẽ nói cho chồng biết là chất thuốc chàng gọi đã hết chàng gằn giọng gắt — «Thì đưa cái gì ra đây cũng được. Có thuốc bổ là được rồi! Nhanh lên!».

Chiều tối, phòng bệnh của Sơn đến 9 giờ mới hết khách. Đóng cửa rồi, Sơn lại ngồi đếm tiền. Có khi ngăn kéo đựng tiền của chàng đầy ắp.

— Em còn nhớ ngày đầu tiên, mình về đây không? — Sơn sung sướng nhìn tập giấy bạc, bảo vợ — ngày đông khách nhất của anh là bảy trăm đồng. Còn ngày hôm nay, em biết mình kiếm được bao nhiêu không? Tám ngàn đồng đấy... Ấy, là chưa kể nhiều người chữa thăng chưa trả tiền...

Ngày cuối năm, chàng thân nhiên bảo Huyền:

— Anh muốn thay hết đồ đạc trong nhà em ạ. Em đến tiệm Trang Trí Diễm Lệ, bảo họ cho người tới đây xem nhà và trang hoàng cho mình. Anh muốn nhà mình bày biện đẹp hơn nhà anh chàng Quang. Em cũng đi mua sắm tất cả những món em muốn đi.

(Còn tiếp)

Nha Tổng Giám-Đốc thuế vụ..

(Tiếp theo trang 1)

thuế thời sự xây cất phải nhiều thêm. Nếu giá thuê trở nên đắt, thì tự mình lại xây cất lấy.

Vì một nguyên liệu chịu thuế có tính cách đặc biệt như trên, nên ảnh hưởng thuế về giá cả mua bán đất khác với ảnh hưởng thuế trên hàng hoá khác. Thuế đánh trên hàng hoá sẽ làm tăng giá hàng, nhưng một sắc thuế mới đánh trên đất có thể làm giảm một phần nào giá mua bán của bất động sản.

Lý thuyết thuế vụ phân biệt rõ ảnh hưởng tăng giá (incidence directe, forward shift) của thuế đánh trên hàng hóa, và ảnh hưởng hạ giá (incidence à rebours, backward shift) của thuế đánh trên đất.

Ảnh hưởng này không có hại gì, mà lại còn là một dấu hiệu lành mạnh hóa trong khu vực kinh tế liên hệ tới đất cát và nhà cửa, vì hai lý do :

Lý do thứ nhất : luật thuế thổ trạch có mục đích bài trừ sự độc quyền và đầu cơ đất trống. Những trạch chủ và các công ty địa ốc nào từ trước tới nay chỉ sống, và sống một cách đế vương, bằng sự độc quyền và đầu cơ này, sẽ không thể tiếp tục những hoạt động ấy nữa, nên phải bán đi, vì vậy nên mới có kiểu ảnh hưởng hạ giá.

Lý do thứ hai : những người có đất cát mà không đủ phương tiện khai thác, trước kia giữ đất trống được vì thuế rất hạ, chỉ có 0$02 hay 1$00 một thước. Ngày nay, thuế đánh theo giá trị tài sản tuy không quá đáng, nhưng cũng cao hơn trước, nên sở hữu chủ phải cố tìm phương tiện để khai thác lấy lợi tức để đóng thuế. Và nếu không có phương tiện khai thác, thời phải bán cho người có thể khai thác được.

Như vậy, sự giảm giá mua một phần nào giá bán bất động sản, là một ảnh hưởng lành mạnh hơn là một điều đáng lo ngại vì rút cuộc nó sẽ thúc đẩy tăng giá xây cất.

Sự tăng giá xây cất này còn một lý do thúc đẩy mạnh hơn nữa, là những đặc khoản giảm và miễn thuế để tạo lập tư sản cơ bản và tạo lập các khu cư xá có tính cách xã-hội, như khu cư xá nhơn viên, khu cư xá lao động, và các khu cư xá kiến thiết với mục đích giải tỏa và chỉnh trang các đô thị.

Nói rằng thuế thổ trạch đánh theo giá trị bất động sản làm đình chỉ việc xây cất và ngưng trệ kinh tế, là một điều trái với kinh nghiệm và kết quả thực tế ở các nước đã thi hành thuế này.

Ở Hoa Kỳ và Nhật Bản, trong thời kỳ 2 nước này còn ở tình trạng phát triển bằng hay kém hơn tình trạng Việt Nam ngày nay, và ở Đài Loan, sau cuộc cải cách 1956, thuế này đã thúc đẩy việc xây cất rất mạnh, và là một động cơ phát triển kinh tế nói chung.

ĐIỂM THỨ NĂM — Thuế thổ trạch mới còn có tác dụng là hạn chế sự đầu tư có tính cách đầu cơ vào bất động sản, là đầu tư không sản xuất (investissements improductifs — theo nghĩa Kinh tế) để chuyển sang những sự đầu tư sản xuất (investissements productifs—theo nghĩa Kinh tế).

Ông Nguyễn văn Liên phủ nhận điều này : theo Ông thì người ta không đầu tư vào kỹ nghệ vì bất động sản dùng vào kỹ nghệ không được giảm hay miễn thuế.

— Xin trả lời như sau :

— Trước đây các nhà sản xuất rất khó được các Ngân Hàng cho vay tiền để sắm dụng cụ trang bị và nguyên liệu sản xuất vì một số lớn vốn Ngân Hàng dùng để cho vay vào các việc xây cất đầu cơ cho building ngoại kiều thuê.

Sự xây cất đầu cơ này đã được hạn chế một phần nào nên các Ngân Hàng đã có thể giải tỏa một phần vốn cho các nhà sản xuất vay. Điều đó ai có giao thiệp về tín dụng ở các Ngân Hàng đều nhận thấy sau khi Sắc luật số 13-62 được ban hành.

— Nhưng cũng có những tư nhân có sẵn tiền và trước kia muốn đầu cơ vào nhà đất. Nếu đầu cơ vào nhà đất không có lợi nữa thì tất nhiên là hoặc họ phải trực tiếp đầu tư vào kỹ nghệ, hay hoặc là tiêu tiền tức là gián tiếp giúp những nhà sản xuất bằng cách mua sản phẩm.

Trường hợp này cũng áp dụng cho những tư nhân hay công ty địa ốc phải bán nhà đất đi vì đầu cơ không có lợi nữa. Thâu được tiền vốn về, và muốn để tiền khỏi mất giá, tất nhiên họ phải dùng vào những việc đầu tư có lợi.

Đầu tư vào kỹ nghệ là sự đầu tư có lợi nhất hiện giờ : một là vì giá trị bất động sản dùng vào kỹ nghệ được ấn định theo thể lệ đặc biệt nên thuế hạ hơn các bất động sản khác, và hai là vì chế độ đầu tư hiện hành dành những đặc khoản giảm và miễn thuế, quan trọng gấp bội hơn là số thuế thổ trạch không đáng kể.

Kinh nghiệm của Nhật Bản dưới thời Minh Trị xác nhận những nhận xét trên đây. Thời đó, Nhật Bản là một nước hoàn toàn canh nông muốn chuyển sang kỹ nghệ. Không những thuế thổ trạch đánh trên giá trị bất động sản đã thúc đẩy sự chuyển vốn sang những việc đầu tư kỹ nghệ, mà hơn nữa Chánh Phủ Nhật hồi đó, còn dùng một phần lợi thâu hoạch của thuế thổ trạch để dùng vào những việc đầu tư kỹ nghệ của nhà nước.

Lý luận nói rằng người ta không đầu tư vào kỹ nghệ vì bất động sản kỹ nghệ không được miễn thuế thổ trạch chỉ là một điều ngụy biện vô căn cứ.

Một điều chắc chắn là sự nghiên cứu kỹ lưỡng về giá trị tài sản và về các thể thức thi hành khoản thâu phân bổ này, quốc dân có thể đảm bảo được một sắc thuế vừa với khả năng đóng góp và thích hợp với tình trạng đặc biệt của các bất động sản.

Để kết luận, Nha tôi cũng lưu ý quý vị Dân Biểu tới một luồng dư luận, thầm kín nhưng mãnh liệt hơn, là dư luận của ngót 60 ngàn tiểu sở hữu chủ trong số 90.000 trạch chủ ở Đô Thành, đã hưởng ứng nhiệt liệt các đặc khoản về tư sản cơ bản.

Tiếp theo G trang 1

khai thác 3.000 thước khối gỗ ở Trảng Bom. Thấy việc làm ăn có nhiều hy vọng Vương khôn Phát nhờ một bà môi giới nổi tiếng là Tôn nữ thị Đại giới thiệu với Lê bằng Tư. Bà Đại đòi ăn hoa hồng 20đ một thước khối. Phát biếu luôn bà 10.000đ. Phát và Tư ký giao kèo lập công ty xong Phát đưa cho Tư 40.000đ bạc mặt và 50.000đ chi phiếu. Nhưng sau này chờ mãi mà chẳng thấy giấy phép. Phát thưa Tư và bà Đại đã mưu mô để lường gạt. Về phần Tư thì thưa Phát ký chi phiếu không tiền bảo chứng.

Rốt cuộc sau cuộc thẩm vấn cả ba đều bị truy tố về các tội lường gạt, đồng lõa và ký chi phiếu « ma ».

Ra Tòa, Tư và Đại không nhận tội. Phát thì khai chi phiếu kia là của một người khác (hiện đã về Tàu) trả y.

Tòa tuyên bố tha bổng cả ba bị cáo.

Tiếp theo H trong 1

hồi 7g30 sáng. Bởi vì trời đột nhiên trở lạnh (19 độ) nên nhiều tay đua run lập cập và mất hẳn sức.

Khởi đầu với 30 tay đua, nhưng khi vào thành phố Đà-lạt chỉ còn lại 25.

Tiếp theo D trang 1

thì hiếu ấy không bỏ lại... bất hiếu : Xưa nay người ta chỉ « bán mình chuộc cha » chứ ai nỡ « giết người để chuộc cha » ? Nếu can phạm « làm một mẻ » trót lọt, không phải giết người lao công, thì y cũng « giết » người,... giữ kết ! Xưa nay người ta chỉ « vì Nước quên nhà », chứ ai lại « vì nhà... ăn cắp Nước » ??? Hơn nữa, ăn cắp của Nước, lấy mồ hôi nước mắt của đồng bào để dâng cho Cộng sản, thì lại còn là gián tiếp giết dân ! Chúng tôi lại nghe nói người cha già của bị can chính là một chiến sĩ từng có thành tích chống Cộng. Như thế thì hành động « ăn cắp Nước hại dân » của người con hẳn phải làm cho người cha căm tức, hơn là cảm động. Xưa kia, bà mẹ Vương Lăng bị giặc bắt, đành đâm cổ tự tử để con trai hết vì quyến luyến mà theo về với giặc. Bà mẹ Từ Thứ thấy con vì hiếu mà tìm về đất thù với mình, thì bà chửi mắng con tàn tệ, rồi treo cổ chết ! Vậy thì đời nay, người cha già của bị can lẽ nào lại chịu thua kém hai người đàn bà, để chấp nhận « chữ hiếu » của đứa con « ăn cướp Nước, hại dân » ? Như thế, bị can muốn vo tròn chữ hiếu mà tế ra bóp bẹp nó ! Còn như nếu bị can khai âu, trong lòng không vì hiếu mà chỉ vì « hảo »... giàu hảo sướng, thì lại chuốc thêm một cái tội tầy đình... với lương tâm : làm uổng thanh danh người cha ái quốc, bêu riếu cả nhà !

Có lẽ dân chúng vô cùng hoan nghênh bản án của Tòa, vì nếu bị can này mà được giảm nhẹ chút xíu vì « lời khai hiếu thảo » nọ, thì rồi đây cái bọn Hạm (tức « Hám nặng »... túi) ăn cướp cả triệu, cả chục triệu bạc của Nước của dân, khi bị lôi ra Tòa, họ sẽ bắt chước mà khai rằng « cướp tiền chuộc cha » ở... Âm Ty Địa ngục nào cho coi ! Và những kẻ nào không có cha mẹ ở đất địch, ở nước ngoài... thì rất có thể họ dám khai rằng :

— Tôi sở dĩ phạm tội ăn cướp (của) Nước, là vì chữ... « Tình » : Tôi muốn có tiền để chuộc... vợ tôi ở ngoại quốc !

THẦY CÒN

Ngôn-Luận

Ngày thứ Tư 2-1-1963

Tiếp theo T trang 1

nguồn gốc của cả ba bản ấy, tuy không có chữ ký, con dấu, nhất là về nội dung thì lại không thể nhầm lẫn được do đâu mà tới.

Sau khi ghi chữ ký lưỡng là đối với ông Bộ Trưởng Tài Chính, ông ngỏ lòng tôn trọng và mến phục, và ông Bộ Trưởng không liên can gì đến vụ này, rằng ông Tổng Giám Đốc Thuế Vụ không có trách nhiệm gì trong vụ này, và ông không phải là chuyên môn về thuế vụ, ông Liên nói rằng ông không trở lại thuế thổ trạch mà ông đã có dịp nói nhiều, ông chỉ nhận định rằng lối phân phát những bản văn như không hợp lý. Ông nghĩ là nếu cơ quan muốn giải thích tại Diễn Đàn này thì nên nhờ ông Bộ Trưởng đến Q.H để trình bày theo thủ tục Hiến Pháp. Ông phản đối một vài lời văn ở trong bản giải thích và xin lưu ý VPQH đừng để cho sự việc như vậy xảy ra nữa.

Để khóa vấn đề, ông đặt tin tưởng nơi ông Bộ Trưởng hứa sẽ có một nghị định soạn thảo công phu ấn định rõ những trường hợp được nâng đỡ.

Ý kiến của Uỷ Ban

Trả lời luật sư Nguyễn văn Liên, ông Chủ Tịch Uỷ Ban Hà Như Chi xác nhận rằng khi cơ quan phân phối một số tài liệu là không có ác ý nào khác ngoài mục đích muốn cho vấn đề được trình bày rõ ràng. Sở dĩ trong cuộc thảo luận, thấy rằng đa số quý bạn đồng viện không tán thành nên cơ quan sợ gặp khó khăn trong nhân dân lúc hành thâu nên đưa cho các cơ quan ngôn luận để nêu lên một tiếng chuông thứ hai ngõ hầu quân bình ý kiến.

Xác nhận điểm đó rồi, ông Hà Như Chi đồng ý với ông Liên, tiếc rằng bản văn đã mang một tiêu đề dùng hình thức văn kiện trả lời cho dân biểu đã nêu ý kiến tại diễn đàn. Giá bản văn chỉ ghi tài liệu đưa cho Uỷ Ban để báo chí căn cứ vào đó mà đăng cho đúng thì mới hợp lý. Ông Chi cũng cho rằng sự phân phát tài liệu như thế phải có sự đồng ý của Văn Phòng Quốc Hội. Ông cũng cho biết rằng trong bản văn ấy có ghi nhiều lời ông không nói.

Nhận thấy sự trả lời của ông Chi rất rõ rệt, và bản văn phân phát cho báo chí có giá trị tài liệu, nên để cho dư luận được thêm sáng tỏ chúng tôi xin đăng tài nguyên văn bản văn kiện này. (Xem nơi trang nhất)

75đ CÔNG MỘT ÁO DÀI 75đ

với lối cắt điêu luyện của nhà may:

Việt-Nam

329 PHAN-ĐÌNH-PHÙNG
(gần Chợ Vườn Chuối Saigon)

— Đã biến quý Bà không có thành có eo vì :
— Nữ Chủ-Nhân từng là Thợ chánh nhiều năm tại nhà may tên tuổi tại Đô-thành.
— Dùng toàn Thợ giỏi nhất để giữ tiếng — **Khỏi thử.**

Tiếp theo Q trang 1

Dự luật ngân sách Quốc gia tài khoá 1963

Nguyên văn bản Dự luật ngân sách Quốc gia tài khoá 1963 kết toán như sau :

ĐIỀU 1 : a) tổng số dự thâu ấn định là : Mười Lăm Tỷ Bạc (15.000.000.000đ) phân ra từ Chương theo Bảng A ;

b) tổng số kinh phí được mở là : Mười Lăm Tỷ Bạc (15. 000. 000. 000đ.) phân ra từ Chương theo Bảng B ;

ĐIỀU 2 : Trong trường hợp khẩn cấp, số kinh phí ghi ở mỗi Chương, Mục có thể di qua Chương, Mục khác để ứng phó với nhu cầu; nhưng tổng số kinh phí sửa đổi không quá tổng số kết toán chỉ ở điều 1.

ĐIỀU 3 : Luật này sẽ đăng vào Công Báo Việt Nam Cộng Hòa.

Tiếp theo C trang 1

Triều cùng vài người thân thuộc mang lễ vật đến nhà cô H. Hai họ đang trịnh trọng ra mắt thì bất chợt bên ngoài tiến vào một người tự xưng là thừa phát lại và một thiếu phụ : bà Nguyễn thị Hường, vợ ông Triều. Thì ra bà Hường biết là không thể cản ngăn chồng được, nên đã chờ đúng giây phút từng bừng ấy, nhờ pháp luật can thiệp.

Họ nhà gái tức giận vì bị lừa gạt, vì vậy để đối phó với tình thế liền cho người nhà lái xe rước luôn một vị Thừa phát lại khác đến, cùng lập vi bằng tất cả nội vụ, để truy tố ông Triều ra trước pháp luật về tội gạt gẫm lỡ duyên người thiếu nữ đang xuân. Và đồng thời mời nhà chức trách sở tại đến thị chứng lập biên bản giải đến Biện lý cuộc. Thế là hai ông Thừa phát lại đụng độ nhau giữa tiệc cưới.

Chưa biết vụ hỉ hữu này ra sao ?

(P.T.)

Nhà thuốc CỰ-THẤT

287, Gia-Long, Saigon

Chuyên chữa : Gãy xương, bong gân trật khớp xương, nhức xương, đau gân, tê đau đầu gối, bắp thịt, đau mình, cổ, vai, đau lưng, chân tay run giật, méo mồm, tê bại, phong thấp, ngứa lở, thận hư và tất cả các bệnh về gân, xương.

Tổng phát hành : Các loại thuốc Phong thấp, tê bại sau đây :
— Thuốc số 1 : KHU PHONG TRỪ THẤP BỔ KHÍ — Thuốc số 2 : KHU PHONG BỔ THẬN — Thuốc số 3 : KHU PHONG BỔ HUYẾT — Thuốc số 4 : HÀNH HUYẾT LIÊN XƯƠNG — Thuốc số 5 : TRẬT ĐẢ PHONG THẤP (xoa ngoài) — Thuốc số 6 : THUỐC ĐAU BAO TỬ.

Chủ nhật chữa làm phước tại :
CƯ-SĨ TỊNH-ĐỘ
282, Nguyễn-tri-Phương, Chợlớn
từ 10 giờ tới 12 giờ sáng

Đông-Y-Sĩ :
NGUYỄN-HUY-THẤT
K.N. số 389 BYT/QCDP 13-9-62

Kết-quả xổ số

xây dựng thành phố mới mở tại Vĩnh-Long ngày 31-12

Các vé có mang số sau đây trúng mỗi lô 1 biệt thự song lập trệt :

75.631	381.493	376.663	219.782
89.297	306.758	420 303	316 660
429.680	251.791	278.441	269 750
463 450	464 553	416.060	495.720
474.950	246 268	290.550	425 341
473.460	216.131		

Trúng biệt thự song lập trệt, sa lông và giường :

499.781 256.123

Trúng 1 biệt thự Song Lập có lầu
331.842 204.470 110.779 204.781

Trúng 1 biệt thự song lập lầu, 1 bộ Salon, 1 giường ngủ.
132.816 135.901 392.133

Lô Độc Đắc

Trúng 1 biệt thự lầu 1 bộ Salon, 1 tủ rượu, 1 giường ngủ, 1 tủ áo, 1 bàn ăn và 6 ghế ngồi.

392.789

Nơi trình những vé số trúng : Tại Tòa Hành Chánh Tỉnh Vĩnh Long.

Những vé số nào trúng quá hạn ba tháng không đến lãnh (kể từ ngày mở số 31-12-62) sẽ sung vào Quỹ Uỷ Ban Xã Hội Tỉnh Vĩnh Long.

(Q.H.)

TIN MỪNG

Hay tin ngày 5-1-63 Cô **LÊ-THỊ-DZƯƠNG** vâng lệnh song-thân sẽ thành-hôn với Cậu **PHẠM-GIA-PHÚ**, xin thành-thật chia vui cùng hai họ Lê-Phạm và chúc Cô Cậu được trăm năm hạnh-phúc.

VƯƠNG-KIẾN-NHƠN
ĐẶNG-VŨ-KỲ

ANH-TUẤN PHOTO
27B, Nguyễn-Đình-Chiểu
Tân-Định — Saigon

Khai trương ngày 10/1/63.

Ảnh viện mỹ-thuật tối-tân, chuyên phóng đại tô màu, chụp giấy tờ, văn bằng thật chính xác, do chính chủ nhân điều khiển với sự cộng tác của nhiều nhiếp-ảnh-gia và thợ lành nghề sẽ cống-hiến quý vị những tấm ảnh tuyệt đẹp, thiệt sắc và ảnh nghệ-sĩ.

Ảnh viện ANH TUẤN là nơi hẹn hò của những tài-tử trứ danh và Thanh-Niên Thanh-Nữ yêu Nghệ-Thuật, nơi dừng chân của những du-khách, sinh-viên, học-sinh. Các cụ Ông, cụ Bà muốn ghi lại những hình ảnh quý báu của đời mình để con cháu ghi nhớ kính cẩn muôn thuở trong nhà. Dừng chân nơi ảnh viện **Anh-Tuấn**, quý khách sẽ hài lòng vì những phong cảnh quyến rũ của xứ Anh-Đào với những cảnh hơi thuyền, câu cá, bắn cọp và những cảnh vui tươi của những phong cảnh với những chiếc đàn Accordeon, Guitare, Banjo, kèn trống và nhiều thứ khác để quý vị lựa chọn và những y-phục rất lạ mắt khi quý khách muốn cải trang. Trong khi ngồi chơi tìm kiểu có những tiếng đờn du-dương trầm bổng giúp cho tinh-thần đỡ mệt.

Ảnh viện Anh-Tuấn tiếp đãi niềm nở, lịch-sự với thú uống trà **Kim-Tân** Thơm ngon nhất — Kính mời quý vị chớ bỏ qua rất uổng.

KIM-TÂN KÍNH-MỜI

Chú-ý : Trong dịp khai trương quý khách chiếu cố sẽ được tặng 1 món quà bất ngờ.

TIN MỪNG

Được tin đến ngày 5-1-1963, Bác sĩ **PHẠM-QUANG-TUẤN** Trưởng ty Y-tế Kiến Tường, Trưởng Nam Ông Bà Phạm-quang-Văn vâng lệnh song đường làm lễ thành hôn cùng cô **ĐOÀN-THỊ-MINH-THẾ**, Trưởng-Nữ Ông Bà Đoàn-văn-Lý, Hiệu Mỹ-Lâm.

Toàn thể nhân viên Ty Y-Tế Kiến Tường và Bệnh Viện Mộc Hoá xin thành thực chúc mừng Ông bà Bác sĩ **PHẠM-QUANG-TUẤN** được trăm năm hạnh phúc.

TIN MỪNG

Được tin ngày 1-1-63 bạn **HOÀNG VIẾT-TRÍ** làm lễ thành hôn cùng cô **ĐINH-THỊ LỆ-HẢI**.

Chúng tôi xin chúc hai bạn TRÍ-HẢI trăm năm hạnh phúc.

Nguyễn-bửu-Trân

TIN MỪNG

Nhận được hồng thiệp báo tin ngày 1-1-63 Anh **NGUYỄN-HỮU-PHÁI** sẽ làm lễ thành hôn cùng cô **ĐÀM-THỊ-BÌNH**. Thành thật chúc Anh Chị trăm năm hạnh phúc.

Ông Bà Huỳnh-văn-Châu.

VĂN-NGHỆ TIỀN-PHONG XUÂN NHÂM-DẦN 1962 đã bán được 95%. Nhiều bạn đọc đã không mua được báo.

Nhóm «Văn-Nghệ Tiền-Phong» long trọng cam đoan rằng nội dung và hình thức **SỐ XUÂN NĂM QUÍ-MÃO 1963** sắp tới sẽ hơn hẳn số Xuân năm ngoái.

Văn-Nghệ **TIỀN-PHONG**
XUÂN QUÍ-MÃO
1963

NỘI DUNG : Một tập báo dày 80 trang tràn ngập hài vở
(anh em tòa soạn đã gọi đùa là «một ly cà-phê đặc»)

HÌNH THỨC : Bìa và lịch in offset 6 màu. Trình bày rất lạ. Kỹ thuật ấn loát rất đẹp.

Phát hành ngày 10-1-63

TUY-HÒA, ngày 24 tháng 12 năm 1962

Tỉnh-Trưởng Tỉnh Phú-Yên

— Chiếu Dụ số 57a ngày 24-10-1956 cải-tổ và kiện-toàn nền hành-chánh Việt-Nam Cộng-Hòa ;
— Chiếu Nghị-định số 1084-NV ngày 30-10-1961 bổ-nhiệm chức Tỉnh-Trưởng Tỉnh Phú-Yên ;
— Chiếu Sắc-lệnh số 124-CTNT ngày 31-5-62 của Tổng-Thống Việt-Nam Cộng-Hòa ;
— Chiếu Nghị-định số 443-BCTNT/ĐĐ/PC ngày 11-10-62 của Bộ Cải-Tiến Nông-Thôn ;
— Chiếu Nghị-định số 62-BĐT/NĐ ngày 16-4-59 của Bộ Điền-Thổ và Cải-Cách Điền-Địa ấn định việc đo tổng quát Thị-Xã Tuy-Hòa ;
— Chiếu đề-nghị của Ô. Trưởng-Ty Điền-Địa Phú-Yên ;

QUYẾT-ĐỊNH

ĐIỀU 1.— Nay đặt cuộc đo-đạc tổng quát và lập các văn-kiện điền thổ để thiết lập Quản-thủ Điền-địa cho Thị-Xã Tuy-Hòa trong khuôn khổ thể thức kiến-điền đã ấn định bởi Sắc-Lệnh số 124 CTNT ngày 31-5-62.

ĐIỀU 2. — Ô.Ô. Phó Tỉnh-Trưởng Hành-Chánh, Trưởng-Ty Điền-Địa Phú-Yên chiếu nhiệm-vụ thi-hành Quyết-định này.

Quyết-định này sẽ đăng vào Công-Báo Việt-Nam Cộng-Hòa và 2 tờ báo Việt-ngữ.

Ký tên :
Thiếu-tá DƯƠNG-THÁI-ĐỒNG
Phó bản
Phó Tỉnh-Trưởng Hành-chánh
NGUYỄN-VĂN-ĐANG

KHÓA MỚI 2-1-63

SƠ-CẤP — TRUNG-CẤP — Đ.T. + THÔNG-DỊCH

ĐẶC BIỆT :

Muốn : đậu **LOWER 63** (do trường lập hồ sơ dự thi) nói giỏi **ANH-NGỮ** (chỉ cần 1.500 ngữ vựng + 18 dạng từ)
Áp dụng tại các lớp **Anh-Văn Thực-Hành** : 39 Cô-Bắc.

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

Giá tiền đăng quảng cáo mục Rao Vặt
Từ 1 đến 3 dòng đầu 60 đồng
Mỗi dòng sau tính thêm 15đ.

Cưới hỏi chỉ nhà bánh thuần túy Việt-Nam : VĨNH-HƯƠNG 368 Lê-văn-Duyệt, Hòa Hưng Saigon (cạnh rạp xi nê Thanh Vân) mới đủ đảm bảo cả về phẩm lẫn lượng các loại Bánh Cốm, Bánh Xu Xê, Bánh Gai, Bánh Dẻo, Bánh Quế, Mứt Sen, Trà Sen v.v.. chắc chắn không bị hai họ trách chê. Cho thuê Quả phù trang Bánh đặt giao tại nhà.

ÍT TỐN TIỀN
Với loại Radio thương rắp thành Hi-Fi hay Stéréo gắn vào Meuble chưng Salon bảo đảm như máy Ngoại quốc. PHẤN-RADIO 72 Nguyễn công Trứ Saigon (Lefèbvre cũ) sau Ngân hàng Quốc Gia V.N.

Lần đầu tiên ở Việt Nam Tây mực o.t. **PHƯƠNG MAI** Tây sạch mực nguyên tử.

Máy hấp tóc
Bán 4.000$00 đến 7.000$00 mới tinh. Trình, tiệm điện TRƯỜNG THỊNH 1047 Nguyễn Trãi Cholon

Anh-Văn MAIFA
772 Phan đình Phùng — Saigon
2-1-63 Sáng, Chiều, Tối Mở thêm 4 lớp Sơ Cấp — Trung Cấp. Đặc biệt lớp THÔNG DỊCH và PRACTICE I và II. G.S Nguyễn văn Tòng và E. S. Hale tận tâm săn sóc từng học viên. Dụng cụ ghi và phát âm để luyện giọng tối tân.

Bán Villa mới 2 tầng 520 th v Ngô Đình Khôi. Hỏi 275c Phạm Ngũ Lão Saigon.

Đã phát hành
MARTIN HEIDEGGER
của Bùi Giáng
820 trang — Giá 250đ

Cần Mua nhiều Vespa Lambretta từ 10.000đ. đến 38.000.00 (Bán ngay khỏi gửi).
Salon Cự Phú 508 Lý Thái Tổ Saigon.

2-1-63 sẽ khai giảng nhiều lớp **Anh Ngữ** mới đủ trình độ vào những giờ rất thuận tiện tại

Tr. ZIÊN-HỒNG
80/6-8 Bà Huyện Thanh Quan Sg

THỊ TRƯỜNG XE VESPA
Nơi mua bán nhiều xe Vespa nhứt Đô Thành, muốn mua một chiếc xe tốt, vừa ý, đến *Salon Mayer* thế nào cũng mua được liền; Khi muốn bán gấp, hãy mang ngay lại *Salon Mayer* thế nào cũng bán xong thủ tục giấy tờ mau chóng khỏi phiền phức; Nhận *Lãnh gởi bán xe* mau chóng, không mất giá, hoa hồng tính 300 đồng một chiếc bảo lãnh sang tên luôn; Xin mời lại ngay *Salon Mayer* 138 Hiền Vương Sg., Đ. T. 20.373.

Dầu chùi đồng
Hiệu MỸ KIM (Phương Mai)
Rất nhẹ đánh, mau bóng, công hiệu như dầu của Pháp.

Volkswagen NBU rất tốt. Bán : Hỏi 144 Công Quỳnh từ 12, đến 16 giờ.

MUỐN BÁN
— Phố đúc, 4thx20 th, mặt tiền đường Trương-tấn-Bửu Phú Nhuận hiện đang cho thuê 2000.$00/tháng; giá 220.000.đ00
— Nhà lá, vách tường, 8thx10th, có điện, gần chợ, sau trường Quốc Anh (Ngô đình Khôi) giá 60 000đ. giao nhà ngay.
Hỏi tại 219 Ng huỳnh Đức Phú Nhuận.

Bán rẻ, vì không dùng đến, máy sấy, máy uốn tóc, đèn quay, ghế. Hỏi 123 Nguyễn Huệ Phú-Nhuận.

Vespa Y NAQ 22... Coi xe suốt buổi sáng 57/52 Trần nhân Tôn Chợlớn.

Cần gấp 5 cô Chiêu đãi viên trẻ đẹp. Biết tiếng Mỹ, lương bậu, điều kiện dễ dàng. Hỏi 232 Đề Thám.

NHẬN DẠY
Français + Angl + Math (tư gia) từ 5è đến 1ère. Chương trình Pháp & Anh do giáo sư cử nhân. Viết thư hỏi điều kiện : Prof. André Hải. 89 Võ Tánh Saigon

Bán 2 BIỆT THỰ LẦU song lập, luôn đất, mới cất, kiểu mới, 750.000$00 một cái số 34D và 34G Ngô tùng Châu Gia-Định.

Bá cáo việc riêng
Kể từ ngày 1-1-1963 tôi không phụ trách về các công việc và tiền nong ở rạp hát Lạc-Cung số nhà 25, Đ. Phan-phú-Tiên Cholon.
HOÀNG-SIÊU-LIÊN

Thiếp Chúc Tết
hoa phẩm trang trí Cây Mùa Xuân : Bán sỉ và lẻ tại KIMHƯNG 63 Pasteur và CAHAT 299 Hai Bà Trưng Saigon

30đ 1 KILO BỘT GIẶT nguyên chất, mau sạch, trắng hơn xà bông.
HỒNG-LIÊN
134, Trần-quang-Khải — Saigon.

Trà ĐỨC-THÁI
(Nhãn hiệu Quan-Công) phát hành 473 Trần-quý-Cáp Saigon. Sản xuất Q.L. 20 Thanh Tâm Bảo Lộc. Đặc biệt : Trà Tàu, Trà mạn Sen, Trà Sói ướp toàn hoa tươi, có đủ lọ hộp, làm quà cưới, lễ Noel và Tết nguyên Đán, mua sỉ hoa hồng giá hậu.
Nơi họp mặt của giới thanh lịch Thủ Đô :
PHÒNG TRÀ CA NHẠC

Nhường tiệm ăn, huê lợi sẵn, (phố lầu) xin hỏi số 8 đường Lê văn Hưu Saigon.

Bán gấp Vespa Ý đời NAT hỏi 11 Hồng Thập Tự. Trong giờ làm việc.

Cần thêm 2 thợ Hớt tóc giỏi nghề. Lương bậu. Bảo đảm việc làm sau Tết. Hỏi 18 Tạ thu Thâu Saigon.

Nhường phố lầu, giao trống liền, gần rạp hát, đủ tiện nghi. Do B.6 lầu 1 (nhà Charner cũ)

Cần bán gấp xe Landrover Diesel G.A Hỏi ông Đỗ văn Hùng 620 Phan thanh Giản Saigon

Bán gấp rẻ xe Vespa NAX số thật, còn mới tốt. 355 Trần hưng Đạo Saigon.

Độc nhất tại vùng Phú Nhuận và phụ cận Phòng Hớt tóc Mát lạnh Hà Thành 598 Trương minh Giảng chuyên uốn, ép, nhuộm bảo đảm. Đặc biệt Hớt, sấy, chải Brillantine 15$. Nhạc êm thanh nổi.

Sang 80.000$. Phố trệt 4mX23m. mặt tiền đủ tiện nghi, tiền tháng 400$. Hỏi 210 Nguyễn minh Chiếu Phú Nhuận.

Phố lầu cho mướn, nơi thị tứ, đủ tiện nghi, giá phải chăng. Số 2 Tôn thọ Tường. Thị Nghè. Tiếp : 8giờ tới 16 giờ.

Bán gấp vì đi xa, nhà gạch một từng lầu đủ tiện nghi. Hỏi 141/8 Tôn Đản Khánh Hội Saigon. (Mời ông M. trả 140.000 đến xem lại).

Biệt thự bán
Biệt thự lầu đúc, 400 thước đất nơi yên tịnh, mặt tiền đường, gần chợ và trường học, đủ tiện nghi, điều kiện dễ dàng. Hỏi 74 Pasteur, Saigon.

TRÀ dùng về tiệc Cưới, Hỏi và quà biếu mà được đủ tín nhiệm và lịch sự. Mời quí vị lại tiệm trà VẠN-THÁI nhãn hiệu CON CÔNG MÚA ở 590 Phan-thanh-Giản SAIGON (ngã ba Ng-thiện-Thuật) là có đủ các loại trà ngon như : ĐẦU XUÂN, SEN, SÓI, NGÂU, LÀI. Đều đã được quí vị tán thưởng. Có cho mướn quả phù trang và người mang lễ cưới.

Bán gởi bán, đổi, sửa Radio. Magnéto, 1 ampli stéréo, 40 watts Knight-Kit, giá hạ. Radio T.K., 216 Đinh tiên Hoàng (trước rạp Casino Đakao)

CORTONYL

Thiếp cưới Mời, Chúc Tết, Cartes de Visite nổi có đủ các kiểu chữ mới, mỹ thuật tại Nhà in KIM HƯNG 184 Lý thái Tổ Sài gòn.

100đ { 100 Cartes de visite. 100 Cartes có in C.C.T.X 2 màu. 100 Bao bì.

Cần Bán
— 1 máy in hiệu Yoda, cỡ 80X120
— 1 máy in hiệu Yoda, cỡ 65X100
— 1 máy in hiệu Yoda, cỡ 50X65.
— 1 máy in pédale hiệu Taming.
— 1 lô chữ đủ cỡ còn mới.
Xin hỏi 25, đại lộ Nguyễn thái Học, Saigon.

Phố bán Lầu đúc rộng lớn có sân thượng phía sau. Trên dưới đều lót gạch bông Gần chợ và trường học. Xem nhà nơi 404/592 — F. Phan đình Phùng Saigon (Xin mời Ông Bà ở Vũng Tàu đến thương lượng).

Dư dùng Bán 1 xe Simca Camionnette tốt nguyên, ít đi. hỏi 168 Lý thái Tổ Saigòn.

BÁC SĨ
Nguyễn-Lân-Đính
Chữa các bệnh Nội khoa, chuyên môn về Dinh Dưỡng sẽ bắt đầu có mạch tại 27 Phan thanh Giản từ ngày 7 Janvier 1963, giờ thăm bệnh: Ngày thường chiều : 17g45 đến 20giờ Chủ nhật sáng : 9g đến 11g30.

CHÂM CỨU NHỰT BỔN
Đỗ-xuân-San
CHUYÊN TRỊ : Suyễn, lên máu, tê, liệt, phong thấp, nhức mỏi, đau lưng, đau bao tử, gãy xương, trật gân, trĩ mạch lươn, lát v.v.
354 Phan-thanh-Giản Saigon
(Ngang bệnh viện Bình Dân)
Sáng từ 7g.30 đến 12g.30
K.N. số 504 BYT ngày 18-10-62

TRƯỜNG PHỤC THUỐC
THẢO-NAM-SƠN
THỨ THUỐC TRỊ BỆNH TÊ-THẤP CÓ TIẾNG LÂU NAY
K.N. số 269 B.Y.T. 7-8-62

Rượu Bổ VITOFORCE BÁC-SỸ TÍN

Rượu Bổ **VITOFORCE BÁC-SỸ TÍN** nhờ có canh-ky-na, cola, nhân-sâm và nước trái cây rất thơm ngon, dễ uống.

— Thanh niên, Thanh nữ dùng **VITOFORCE BÁC SỸ TÍN** tăng cường sinh lực, thích hoạt động, hăm tranh đấu, da thịt hồng hào.

— Sản phụ dùng **VITOFORCE BÁC-SỸ TÍN** sớm bình phục, đỏ da thắm thịt, ăn ngon, ngủ ngon, tốt sữa.

— Ông Bà già dùng **VITOFORCE BÁC-SỸ TÍN** khai vị, tiêu thực, bồi bổ khí huyết, sống lâu, khỏe mạnh.

Rượu Bổ **VITOFORCE BÁC-SỸ TÍN**
có bán khắp Nhà thuốc và tiệm Rượu các nơi.

THÔNG-CÁO

Trân trọng thông-cáo cho công-chúng rõ :
Chiếu Điều 6 Nghị-Định số 443-BCTNT/NĐ/PC ngày 11-10-62 của Bộ Cải-Tiến Nông-Thôn, công việc kiến điền thi hành từ 1959 đến nay trong các thôn kể dưới đây được coi là hợp-thức.

QUẬN	XÃ	THÔN	CƯỚC CHÚ
TUY-HÒA	HÒA-THẮNG	Phong-Hiệp Phú-Lộc Vĩnh-Phú Mỹ-Thạnh Mỹ-Hòa Đông-Lộc Phú-An Ân-Biên Đông-Bình Đông-Phước	Các thôn có tên trong bản kê này đã được đặt dưới chế-độ Quản-thủ Điền-địa theo Sắc-lệnh 124-CTNT ngày 31-5-62.
	HÒA-TRỊ	Ngọc-Lãng Phước-Khánh Qui-Hậu Phụng-Tường Long-Tường Phụng-Nguyên	
	HÒA-ĐỊNH	Thạnh-Nghiệp	

Tuy-Hòa, ngày 24 tháng 12 năm 1962
Tỉnh-Trưởng Tỉnh Phú-Yên
Ký tên : Thiếu-Tá LƯƠNG-THÁI-ĐỒNG
PHÓ BẢN
Phó Tỉnh-Trưởng Hành Chánh
NGUYỄN-VĂN-ĐÀNG

Thuốc đau tim số 58

Do máu nóng, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, ngộp hơi, ụa khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hảo hảo mệt.

NGUYỄN-VĂN-CUNG

Thầy thuốc bắc — Chế hoàn tán
80, đường PASTEUR (Chợ cũ) Sàigòn, B.T. 23.692
Chuyên trị bịnh đau lâu năm, toàn khoa, Nam, Phụ, Lão, Ấu
(Sớm mai từ 8 giờ tới 12 — Chiều từ 14 tới 18 giờ)
XEM MẠCH MỖI NGÀY — CHÚA-NHỰT NGHỈ
Kiểm nhận số : 209, ngày 31-7-1962

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON
Giám đốc trị sự : LÊ TÂM VIỆT — Quản lý : NGUYỄN NHƯ CƯƠNG
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

ANH-VŨ 43-45 — *đường BÙI-VIỆN Saigon* — *Đ.T. 24.617*

Thái-Thanh, Thanh-Thúy, Trúc-Mai, Bạch-Tuyết, Tuyết-Mai, Yến-Vi, Linh-Đa, Thủy-Nhiên, Minh-Hiếu, Ngân-Hà, Băng-Tâm, Nhật-thiên-Lan, Phương-Dung, Kiều-Lan, Mộng-xuân-Lan, Quỳnh-Mai, Đan-Thanh, Phước-Vân, Bích-Huyền, Kim-Vui... Trần-văn-Trạch, Duy-Khánh, Thanh-Tùng... em bé Phương-Mai... Ban hợp ca Thăng Long, A.V.T., C.B.C... Ban vũ Nguyễn-Thông, Xuân-Thu, Chim Xanh, Tam-Kim, Song-minh-Phượng... Tao đàn tới Hồ-Điệp và 2 bạn Trịnh-Chức, Nguyễn-đình-Nghĩa. 28 đến 1.1-62 — Hài kịch « Nội Tướng » của Anh-Tuyến do các cô Linh-Sơn, Tâm-Đan và các bạn Hoàng-Năm, Vũ-Huyền.

Phòng trà ĐỨC-QUỲNH
19 Cao-Thắng — Có máy lạnh
Vân-Nga — Song-Kiều — Kim-Chi — Kim-Bằng — Kim-Thanh — Mộng-Trinh — Mặc-Lan — Kim-ngọc-Khánh — Thiên-Thu — Sơn-Ca.

MAJESTIC SAIGON
Chiếu độc quyền
Mademoiselle Ange
Romy Schneider — J.Paul Belmondo
Henri Vidal — Tô màu
Nói tiếng Pháp - Phụ đề chữ Việt

REX — **UNE HISTOIRE DE CHINE**
(SATAN NEVER SLEEPS)
William Holden — Clifton Webb — France Nguyen
Cinémascope — Màu — Phụ đề Việt, Hoa

ĐẠI-NAM
Une histoire de Chine
William Holden — France Nguyen

CASINO SAIGON
Le coup de l'Escalier
(Gian phi đền tội)
Harry Belafonte — Robert Ryan
Shelley Winters — Ed Begley
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

KIM-CHÂU
Chiếu lần đầu từ thứ Ba 1-1-63
Thương kỵ binh Huyền địa
(Les Lanciers noirs) Mel Ferrer
Yvonne Furneaux — Leeticia Roman
Cinémascope-Tô màu-Phụ đề V.N.

VIỆT LONG
Chiếu lần đầu từ thứ Ba 1-1
Les lanciers noirs
(Mối tình huynh đệ) Hay «Thương kỵ binh Huyền địa» Mel Ferrer
Cinémascope-Tô màu-Phụ đề V.N.

ĐẠI-ĐỒNG (Bàn-Cờ)
Từ 30-12 62 — T.T. từ 8 giờ sáng
1) **C'est arrivé à Naples**
Clark Gable-Sophia Loren-Vittorio de Sica — Tô màu - Phụ đề V. N.
2) **Coulez le Bismark**
(Đánh chìm tàu Bismark)

HỒNG-BÀNG
Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô
Đặc biệt Học sinh Quân nhân 12đ
Đồng hoang đẫm máu
Cinémascope — Nói tiếng Việt Nam
Phụ chiếu : **Toute la ville danse**

THANH BÌNH (Máy lạnh)
31-12, 1-1 TT Suốt ngày 5đ, 10đ
1) **La Bourrasque**
Cinemascope — Màu
2) **Le Kid en kimono** - Màu
Chàng ngốc du Nhật bổn

KINH THÀNH
Kể từ ngày 2-1-1963
Trình bày phim chọn lọc :
Les trois mousquetaires
(Ba người ngự lâm pháo thủ) hồi I và II
Cinémascope-Phụ đề V.N

CASINO ĐAKAO
Kể từ ngày 2-1-1963
Trình bày phim chọn lọc :
Les trois mousquetaires
(Ba người ngự lâm pháo thủ) hồi I và II
Cinémascope-Phụ đề V.N.

EDEN
LES LANCIERS NOIRS
(Thương kỵ binh Huyền địa)
Mel Ferrer — Yvonne Furneaux
Cinémascope, Màu, Phụ đề V.N.

KHẢI HOÀN
Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô
Đặc biệt Học sinh Quân nhân 12đ
Đồng hoang đẫm máu
Cinémascope — Nói tiếng Việt Nam
Phụ chiếu : **Toute la ville danse**

VĂN-HOA (Máy lạnh)
Ngày có vé Học-sinh Quân-nhân
Xin chú ý : cấm dưới 18 tuổi
La vérité với BRIGITTE BARDOT
(Duyên Kiếp) hay (Sự Thật)
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

DIÊN HỒNG
Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô
Có vé cho Học sinh Quân-nhân
1) **Vụ án tại Osaka**
Cinémascope-Nói tiếng Việt
2) **Kismet**-Cinémascope-Tô màu

NAM-VIỆT
Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô
Có vé cho Học sinh Quân nhân
1) **Vụ án tại Osaka**
Cinemascope-Nói tiếng Việt
2) **Kismet**-Cinémascope-Tô màu

MODERNE
1) **Voulez-vous danser avec moi**
(Vũ điệu xuân tình) Brigitte Bardot
2) **Em bé và tướng cướp**
(L'enfant et les pirates)
2 phim đều tô màu-Phụ đề V.N

VĨNH LỢI
Ces sacrées vacances
(Tình xuân ý nhạc)
Fabian — Tommy Sands
Toby Michaels-Màu Technicolor
Nói tiếng Anh — Phụ đề Việt Pháp

LONG-VÂN
5đ-10đ. — Có Thời sự Pháp mới
1) **Blackjack ketchum desperado**
(Anh hùng miền tây) Phụ đề V.N.
2) **Here comme the girls**
(Người đẹp sao quá nhiều) Bob Hope

PHƯỢNG HOÀNG
2 phim chọn lọc — Đ. H. 7đ-10đ
1) **Ngày tàn của thành phố sa đọa** - với Steve Reeves
2) **Quê Mẹ** - với : Dạ Yến, Túy Hoa, Kiều Hạnh, Kim Chi, Vũ Huân v.v.